

Ikt.sz.: ISZB/1-1/2013/IF.

IF-1/2013. sz. ülés
(IF-12/2010-2014. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Ifjúsági, szociális, családügyi és lakhatási bizottsága**
Ifjúsági albizottságának
2013. január 26-án, szombaton 09 óra 17 perckor
Nagymegyeren, Szlovákiában
(Cicovská cesta, 932 01)
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>Elnöki bevezető</i>	5
<i>Határozatképesség megállapítása</i>	5
<i>Prof. Mészáros Alajos köszöntője</i>	5
<i>Neszméri Tünde köszöntője</i>	9
<i>Tájékoztató a szlovákiai magyar ifjúság helyzetéről, az ifjúsági szervezetekről</i>	9
Csémi Szilárd szóbeli tájékoztatója	9
<i>Tájékoztató a Szlovákiai Ifjúsági Tanácsról</i>	14
Csillag Krisztina szóbeli tájékoztatója	14
<i>A határon átnyúló ifjúsági programok - régiók közötti együttműködés</i>	15
Antal Juraj szóbeli tájékoztatója	15
<i>Az ifjúsági szervezetek és a fiatal generáció bevonása az önkormányzatok életébe</i>	17
Neszméri Tünde szóbeli tájékoztatója	17
<i>Kerekasztal-beszélgetés az ifjúsági szervezetek képviselőivel</i>	19
Dr. Stágel Bence hozzászólása	19
Dr. Varga László hozzászólása	19
Baráth Zsolt hozzászólása	21
Csémi Szilárd hozzászólása	21
Antal Juraj hozzászólása	23
Neszméri Tünde hozzászólása	24
Bugár Gergely hozzászólása	25
Süll Tamás hozzászólása	26
Csonka Ákos hozzászólása	27
Téglásy Kristóf hozzászólása	28
Kovács Balázs hozzászólása	29
Dr. Varga László hozzászólása	30
Bial Judit hozzászólása	31
Téglásy Kristóf hozzászólása	31
Győri Margit hozzászólása	32
Tárnoki Irén hozzászólása	33
Bugár Gergely hozzászólása	33
Bognár Ádám hozzászólása	34
<i>Elnöki zárszó</i>	34

Napirendi javaslat

1. Tájékoztató a szlovákiai magyar ifjúság helyzetéről, az ifjúsági szervezetekről
Előadó: Csémi Szilárd, a Magyar Ifjúsági Konferencia Állandó Bizottságának alelnöke, régiós képviselő
2. Tájékoztató a Szlovákiai Ifjúsági Tanácsról
Előadó: Csillag Krisztina, a Szlovákiai Ifjúsági Tanács alelnöke
3. A határon átnyúló ifjúsági programok - régiók közötti együttműködés
Előadó: Antal Juraj, a European Democrat Students elnöke
4. Az ifjúsági szervezetek és a fiatal generáció bevonása az önkormányzatok életébe
Előadó: Neszméri Tünde (Magyar Közösség Pártja)
5. Kerekasztal-beszélgetés az ifjúsági szervezetek képviselőivel

Az ülés résztvevői

Az albizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Kapus Krisztián** (Fidesz), az albizottság elnöke

Dr. Stágel Bence (KDNP)

Dr. Varga László (MSZP)

Baráth Zsolt (Jobbik)

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Téglásy Kristóf főosztályvezető (Emberi Erőforrások Minisztériuma, Ifjúságügyi Főosztály)

Mészáros Alajos európai parlamenti képviselő (Magyar Közösség Pártja)

Neszméri Tünde (Magyar Közösség Pártja)

Bognár Ádám (Keresztény Ifjúsági Közösségek)

Győri Margit (Felvidéki Magyar Ifjúságért Társulás)

Tárnoki Irén (Magyar Ifjúsági Közösség)

Bugár Gergely elnök (Selye János Egyetem hallgatói önkormányzat)

Csillag Krisztina alelnök (Szlovákiai Ifjúsági Tanács)

Csémi Szilárd alelnök (Magyar Ifjúsági Konferencia Állandó Bizottsága),

ügyvezető elnök (Szlovákiai Magyar Cserkészszövetség)

Antal Juraj elnök (European Democrat Students)

Bial Judit (Nagymegyeri Ifjúsági Központ)

Kovács Balázs (Szlovákiai Magyarok Kerekasztala)

Csonka Ákos (VIA NOVA ICS)

Süll Tamás (Fiatal Reformátusok Szövetsége)

Megjelentek

Sándor Zoltán (Magyarország, nagykövetség)

Kocsis Dániel (Ifjúsági Kereszténydemokrata Szövetség, Budapest)

Detre Nándor (Miniszterelnökség)

Szabó Ádám (Országgyűlés Hivatala, Külügyi Igazgatóság)

Kiss Gabriella (Jobbik)

(Az ülés kezdetének időpontja: 9 óra 17 perc)

Elnöki bevezető

KAPUS KRISZTIÁN (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelettel köszöntöm a megjelenteket a Magyar Országgyűlés ifjúsági albizottságának ülésén. Engedjék meg, hogy külön köszöntsem dr. Mészáros Alajos urat, az Európai Parlament képviselőjét körünkben, akinek külön is köszönjük, hogy lehetőséget biztosított nekünk erre a kihelyezett ifjúsági albizottsági ülésre. Külön tisztelettel köszöntöm Sándor Zoltán urat, a nagykövetség munkatársát. A bizottságon túl, még a vendégek között tisztelettel köszöntöm az Emberi Erőforrások Minisztériumának ifjúságügyi fősztályvezetőjét, Téglásy Kristóf urat, aki köztünk van; a Miniszterelnökségről Detre Nándor urat, aki az ifjúsági ügyekért felel a Miniszterelnökségen; valamint Szabó Ádám urat, a Magyar Országgyűlés Külügyi Igazgatóságának munkatársát.

Határozatképeség megállapítása

Továbbá köszöntöm a bizottság jelen lévő négy tagját, amivel meg is állapítom, hogy az ifjúsági albizottság ülése határozatképes: Stágel Bence képviselő úr, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőjében, egyben a Magyar Országgyűlés jegyzője, dr. Varga László képviselő úr, a Magyar Szocialista Párt képviselőjében és Baráth Zsolt képviselő úr, a Jobbik képviselőjében, és jómagam pedig Kapus Krisztián, a Fidesz képviselőjeként vagyok jelen és a bizottság elnökeként.

Mindenkit tisztelettel köszöntök, és külön köszönöm azt, hogy itt lehetünk Nagymenyeren. Itt szeretném elmondani önöknek, nektek, hogy az ifjúsági albizottság kiemelten fontosnak tartotta, hogy a határon túli magyar ifjúságpolitikával megismerkedjen és nemcsak a Magyar Ifjúsági Konferencia keretében, hanem valójában az elmúlt három esztendőben, illetve harmadik esztendeje szerettük volna valójában a határon túli magyar ifjúságpolitikát a helyszínen megismerni.

Tehát két esztendővel ezelőtt Erdélyben, Sepsiszentgyörgyön volt az első kihelyezett ülés, ahol - ha jól emlékszem - a magyar Országgyűlés az első kihelyezett ülését tartotta. A tavalyi esztendőben, ugyanígy januárban a Vajdaságban, Topolya városában találkoztunk, ott ismerkedtünk a vajdasági magyar fiatalok helyzetével, és idén januárban pedig a felvidéki magyar fiatalok, a szlovákiai magyar ifjúság képviselőivel találkozunk. És nagyon köszönöm az előadóknak is, hogy valójában a mai napon négy előadás keretében megismerkedhetünk az ifjúságpolitikával, a határon átnyúló, a határon inneni és a határon túli ifjúságpolitika lehetőségeivel, az együttműködéssel, az ifjúságnak, a magyar ifjúságnak a helyzetével.

Mielőtt az előadásokat megkezdjük, átadom a szót az Európai Parlament képviselőjének, hogy köszöntse a megjelent fiatalokat, a régebb óta fiatalokat és a fiatalokkal foglalkozókat.

Képviselő úr, parancsoljon!

Prof. Mészáros Alajos köszöntője

Prof. MÉSZÁROS ALAJOS, az Európai Parlament képviselője: Tisztelt Elnök Úr! Elnöklő Asszony! Tisztelt képviselő urak Magyarországról, tisztelt fősztályvezető úr! Mindenkit nagy szeretettel és tisztelettel köszöntök itt Megyeren, ahol egy picit én is házigazdának érzem, érezhetem magam. Pozsonypüspöki szülőtte vagyok, ez Pozsony 17 városrészének az egyike. Pozsonypüspöki egy több száz éves, pontosan 700 éves múltra visszatekintő nagy magyar mezőváros volt, és ma sajnos Pozsony egyik városrésze, ahol a lakosság eléggé kevert. Viszont ez az a városrész, amely része a Csallóköznek, és mi is Csallóközben vagyunk, tehát igazából földinek tartom magam itt, egészen Komáromig szinte.

Nagy tisztelettel és szeretettel köszöntöm önöket, és örülök, hogy engem választottak most erre az alkalomra, hogy Neszméri Tünde közvetítésével én is itt lehetek és hozzájárulhatok ehhez az összejövetelhez. Nem készültem valami nagy előadással, mert általában úgy szokott lenni, ha egy idősödő, mondjuk így politikus vagy komolyabb úriember vagy ember megszólít fiatalokat, akkor sok irigység van benne, amikor elnézi őket, és azután megpróbál olyan dolgokat mondani, amivel valahogy kompenzálja magában ezt az érzést. Elmondja, hogy milyen sok problémával kell szembenéznünk - én is kiírtam néhány dolgot az Európai Parlament ügyrendjéből, illetve a most folyó dolgokból -, utána az ember elmegy, vagy elmegy az illető, és akkor olyan jó érzése van, hogy igaz, hogy nem vagyok fiatal, de most megmondtam nekik, hogy milyen sok rossz vár rájuk még a jövőben, és mennyi mindennel kell majd még az életben megküzdniük, nekünk viszont már ennél kevesebb időnk van, tehát kevesebb a dolog. Én azt mondom, és mindig is azt állítottam, hogy nincs csodálatosabb dolog, mint fiatalnak lenni, és ha ez nem lehet az ember, akkor nincs felemelőbb és hasznosabb dolog, mint fiatalokkal együtt dolgozni.

Egyetemi tanár vagyok a szlovák műszaki egyetemen - voltam és vagyok is -, vegyészmérnök vagyok, és ott mint teljes értékű egyetemi tanár működtem, ezért tudom, mi az, fiatalokkal együtt dolgozni. Volt egy nálam nagyobb tudósnak egy mondása - a könyvéből mindig szeretettel idéztem ezt a mondatot -, hogy amikor nem tudtam egy feladatot megoldani, ha megakadtam a munkában, akkor mindig egy lelkes fiatal kollégámhoz fordultam, és így tudtam sikeres lenni. És valóban, ez így működik, mert egy másik, szintén híres, ismert kollégám a szabályozástechnikából azt vallotta, hogy mindig a diákjai voltak a legjobb tanítói. És ez így is van, mert az ember sehol nem találkozik annyi belső energiával és annyi kihívással, amely őt is motiválja a munkára, mint éppen a fiatalok között.

Úgyhogy szeretnék én is inkább ott ülni, mint itt állni, de ez most már így alakult. És nem akarok túl sok lírai elemet bekeverni a beszédembe, de egyik kedvenc mondásom vagy mottóm 50 éves koromtól József Attila egyik verséből van, ami így szól: „Ifjúságom, e zöld vadont/ szabadnak hittem és öröknek/ És most könnyezve hallgatom,/ a száraz ágak hogy zörögnek.” Ez a „Talán eltűnök hirtelen” című verséből van, ami arról szól, hogy azt hitte, már vége az ifjúságának, pedig ezt 32 éves korában írta, tehát ijesztő, hogy ő már akkor is így gondolta; úgyhogy mit mondhatunk mi, idősebbek.

Ezzel azt szeretném, azt akartam mondani: örüljünk annak, hogy fiatalok vagyunk vagy vannak fiatalok, akik továbbviszik azokat a dolgokat, amelyeket tovább kell vinni, és természetesen ilyenkor szembe kell nézni azokkal a problémákkal, amelyek vannak, és minél magasabb az életszínvonalunk vagy minél jobb minőségű életet akarunk élni, annál több problémával találkozunk. Minél nagyobb a tudásunk, a kör minél inkább csak bővül, bővül, annál nagyobb az alázat is bennünk a nem tudás, a nem tudott dolgok iránt, és azután az ember eljut egy olyan stádiumba, mikor ezt már annyira kell tisztelni, hogy már úgy érzi, hogy ő maga semmit sem tud. Akkor teljesedik be azután a tudása valahol, és azt próbálja meg átadni másoknak.

Erre alapozok, arra alapoznék, hogy a fiatalokban ez az érzés még nem szabad meglegyen, itt még tele tetterő és lelkesedés kell vezéreljen bennünket, és ezért fontos, hogy azok a kihívások, amelyekkel szembenéznünk úgy nemzeti szinten, a régió szintjén és az Európai Unió talaján is, azokkal szembe tudjunk nézni, és legyen elég erőnk ezekkel foglalkozni, sőt motiváljon ez minket arra, hogy ezt tegyük.

Az Európai Unióval kapcsolatban egy-két dolgot elmondhatok, ami az utóbbi időben az ifjúságpolitika terén van, én jómagam nem vagyok ilyen szakbizottságnak tagja, hanem az iparpolitika, az energia és a kutatási bizottságnak, valamint a jogi bizottságnak vagyok a tagja. Politikai kérdésekben, csak hogy kicsit közelebb hozzam talán azokat a politikai jellegű kérdéseket, amelyek most nagyon foglalkoztatják a felvidéki politikát, amit próbálunk átvinni európai uniós szintre is, most a Beneš-dekrétumok ügye például, újra belecseppenünk ebbe a

témába, és újra próbálunk ebből valamit kihozni. Éppen Bagó Zoltán barátom üdvözetét adta át itt a kedves elnök úr, vele többek között a Beneš-dekrétumok ügyében is munkálkodunk, és a kettős állampolgárságnak az esztelen szlovákiai törvényi kitételével is foglalkozunk, amely megakadályozza azt, hogy szlovákiai nemcsak magyarok, de bármilyen szlovák állampolgár felvegyen egy más állampolgárságot.

Ez nagyon érdekes, mert petíciókat adtak be a Beneš-dekrétumokkal kapcsolatban, az egyiket még tavaly Juhász Imre, egy németországi hölgy és Tökés László adta be, és az a petíció nyitott, tehát igazából a petíciós bizottság nem utasította el, tehát foglalkozni kell vele. Szlovákiának levelet írtak, és választ várnak, hogy hogyan fog reagálni erre. Szlovákia sehogy sem reagált, és most Bagó Zoltánnal azt mondtuk, rendben van, akkor majd felállítunk egy tényfeltáró bizottságot, ami elmegy Szlovákiában a helyszínen megnézni azt, hogy valóban a Beneš-dekrétumnak van-e valami lecsapódása. A petíciós bizottság elnöke fölhívta a szlovák minisztériumot, és a levél már úgymond készülöben van, vagy már úton van, de még nem érkezett meg. Ez múlt héten volt, lehet, hogy hamarosan megérkezik, utána majd meglátjuk, hogy mi lesz a lefolyása a dolognak.

A másik petíció pedig a kettős állampolgárság végett lett leadva, Lomnici Zoltán, az Emberi Méltóság Tanácsának az elnöke, a Legfelsőbb Bíróság volt elnöke, és egy felvidéki fiatal magyar jogázhallgató, Gubík László, ők adták be ezt a petíciót, és ezt a petíciót is - mivel a petíciós bizottság tagjának is föl kell karolni - Bagó Zoltán, Tökés László és jómagam támogatjuk, és visszük. Ezt elfogadták, beiktatták, ezzel fognak foglalkozni tavasszal, tehát várható, hogy ebben, mind a két témában lesz majd valami előrelépés, mert kell hogy legyen. Ez elsősorban a szlovák alkotmány megszegésére hivatkozik, a szlovák alkotmány 5. §-ának (2) bekezdése kimondja, hogy egyetlen szlovák állampolgár sem fosztható meg saját akarata ellenére állampolgárságától. Ezt semmiféle törvénnyel véleményünk szerint nem lehet felülírni, ami megtörtént, úgyhogy meglátjuk. Ennyit így előzetesen arról, hogy a politikában mik történnek.

Hadd mondjam el, hogy az EU-ban az a szkepticizmus - ami azért most úgy elhatalmasodott mindenféle EU-s szinten, de a nemzetállamokban is -, ez a válsággal küszködő időszak felhozott sok problémát. A fiatalok munkanélküliségi rátája meghaladja a 20 százalékot európai uniós szinten; az Európai Uniónak van 499 millió polgára, és ebben bizony az jókora szám. A 15-24 éves fiatalok körében összesen 7,5 millió olyan van, aki nem dolgozik, és az oktatás semmiféle formájában nem vesz részt. Azért ez egy elég ijesztő szám, ha arra gondolunk, hogy Európában vagyunk és Európa fejlettebb részében. Rengeteg a korai iskolaelhagyó, 14 százaléka az összes diáknak elhagyja az alapiskolát, tehát még a kötelező sincs meg. Ez is egy ijesztő szám, és természetesen ez nemzeti szintre lebontva biztosan Magyarországon is megjeleníthető.

Ezeknek a dolgoknak a megelőzésére az Európai Unióban - ahogy most végződik a hétéves költségvetési időszak - 2013-tól egy új költségvetési időszak veszi kezdetét egészen 2020, tehát most van az a lehetőség, hogy ebbe a költségvetésbe egyrészt EU-s szinten, másrészt a tagállamok szintjén is bele tudjunk vinni olyan támogatási programokat és ezek költségének fedezését, amelyek segíthetik a fiatalságot ezen problémáinak a felszámolásában. Olyan képzések beindítását tervezik, amelyek relevánsak a munkaerőpiac szempontjából, tehát elsősorban erre fog menni rengeteg pénz ebből az új pénzalapból, az új pénzügyi keretből. Több lehetőség lesz, sok program van, ezekről szívesen adok információt vagy az asszisztenseim szívesen adnak információt, amennyiben majd érdekelni fogja önöket vagy az önök által megszólított fiatalokat. „Több lehetőséget a fiataloknak” - ez az egyik program, ami most indult be. Ez az Európai Szociális Alapnak a programja, és sok más uniós program is van, amelyet majd az asszisztensnőn keresztül szívesen eljuttatok bárkihez.

Továbbra is működik az Erasmus program, amely arról szól, hogy egyetemi szinten lehet elsősorban hallgatókat kiküldeni, gondolom, ezt ismerik és ismeritek. A diplomák

kölcsönös elismerésében is még vannak hiányosságok, dacára a bolognai folyamatnak még nem teljesen lefedett mindenütt, és elég sok gondunk-bajunk volt még itt a Felvidéken is. Példaként hadd mondjam el, hogy most változtattak meg egy szlovák törvényt. Szerénytelenül megjegyzem, hogy ebben én is közrejátszottam, mert több kérdéssel bombáztam a Bizottságot, hogy lehetséges-e az, hogy ha Magyarországról valaki jelentkezik a Selye János Egyetemre, és a PhDr., ezt az úgynevezett kisdoktori pedagóguscímet akarja megszerezni, akkor csak azért nem folytathatják le ezt a képzést, mert nincs magiszteri címe, és a szlovák törvény kimondja a Mgr.-címet. Na, ez most megszűnik júniustól, már a rektor urat hívtam, hogy a jövő heti Szabadújságban lesz cikkem erről, hogy ezt a törvényt módosították, mert természetesen az se felelt meg az európai uniós normáknak, mert ha megfelelő szintű képzést kapott illető a jelentkező, akkor igenis jogosult arra, hogy ezt a doktorátust megszerezze, ezt nem lehet valami Mgr.-címhez kötni, ami csak, mondjuk, Szlovákiára jellemző. Ez csak egy példa, de sok ilyen apróság van.

Előrejelzések szerint viszont 2015-ben - hogy jó hírt is mondjak, ha már ez jó hír - nagyon súlyos, körülbelül egymillió főnyi szakemberhiány lesz például az informatika, az egészségügy és a kutatás területén. Tehát a probléma az is, hogy eléggé nagy a fluktuáció, és nem jól telítjük be az egyes szakokat, rengeteg szak van, ahol sokan szeretnének tanulni és másutt pedig kevesen vagy nem elegenden. Tehát informatika, egészségügy, kutatás - erre is lehet ösztönözni fiataljainkat, akár gyerekeinket is, hogy ezen az úton induljanak el.

Nagyon fontos az első munkatapasztalat és a munkahelyi képzések támogatása, mert a legnehezebb a fiatalnak elindulni épp azért, mert nincs semmi a CV-jében, nem tud beírni semmit, mert még nem volt munkahelye, még nem tett semmit. Most ez az első, és ezt azért nehéz megszerezni, mert sok vállalat tapasztalt embert szeretne felvenni, de a tapasztalatot csak úgy lehet megszerezni, ha már valamit tettünk. Tehát ilyen programok is lesznek, amelyek néhány hónapos képzéseket fognak megtámogatni, amelyek már be fognak számítani a szakmai leírásba, szakmai önéletrajzba.

Még annyit szeretnék elmondani, hogy két hete hagytuk jóvá az Európai Parlament plenáris ülésén az „Ifjúsági garancia” programot. Az „Ifjúsági garancia” program - erre szeretném felhívni a figyelmüket - rengeteg problémával foglalkozik, sok problémát próbál orvosolni anyagilag is, és nemcsak eszmeileg, erkölcsileg, tehát lehet, hogy ennek is érdemes majd utánanézni az interneten.

Olyan programok vannak - mint „Mozgásban az ifjúság” -, amelyek már megvoltak és továbbmennek: „Több lehetőséget a fiataloknak”, a „Szegénység és társadalmi kirekesztés elleni küzdelem”, „Iskolai lemorzsolódás”, „Új készségek”, „Felsőoktatás modernizációja”, „Ifjúsági garancia” és így tovább. Ehhez kívánok mindenkinek sok sikert, ezeket az információkat - amennyiben jónak látják - dolgozzák fel, továbbítsák, erre lehet összpontosítani a jövőben.

Még egyszer elmondom, hogy örülök, hogy itt vagyok, itt lehetek. Nem tudok túl sokáig itt maradni, de nagyon köszönöm, hogy itt lehetek, és amennyiben lenne valami érdeklődés a politika vagy bármi iránt, biztos, hogy szívesen válaszolok, de nem akarom a programot megzavarni, mert tudom, hogy sok munkájuk van. Mindezt nagy figyelemmel fogom követni, legalábbis a további néhány percben. Kívánok mindenkinek jó tárgyalást, szép napot, és gyümölcsöző ittlétet!

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen képviselő úrnak a köszöntőszavait, úgy gondolom, sokat is tanulunk belőle, és természetesen igyekszünk is figyelemmel kíséreni az Európai Parlament ifjúsági munkáját. Köszönjük, hogy lehetőséget biztosított arra, hogy ez a kihelyezett ülés itt megtörténhessen Nagymegyeren.

Engedjék meg, hogy akkor még a házigazdák nevében Neszméri Tünde kisasszonynak is átadjam a szót, ő is köszönthessen bennünket itt Nagymegyeren.

Neszméri Tünde köszöntője

NESZMÉRI TÜNDE (Magyar Közösség Pártja): Üdvözlök én is mindenkit. Felállok azért, mert tudom, hogy akkor jobban száll a hang, ez tapasztalat. (*Derültség.*)

Köszönöm szépen, hogy elfogadták a meghívást. Nem szeretnék én nagyon soká beszélni, csak szeretnék alapszövegeket elmondani. A program szerint, amelyet előzetesen elküldtem, volt néhány ember, akik szerepeltek a programban, de nem lehetnek itt. Néveri Sándor polgármester úr tegnap elmondta, hogy ma a Magyar Közösség Pártja Országos Tanácsára megy, ezért tegnap itt volt, ma nem tud itt lenni. Karda József Nagyszombat megye alelnöke úgyszintén ott van, úgyhogy azért nem tudott eljönni, elnézésüket kéri. Azt mondta, ha valaki valamilyen információt szeretne a megyéről kapni, akkor azt vagy tőlem megkérdezheti, vagy pedig ha gondolják, akkor elmondhatok néhány alapszövegeket. Például: nagyjából 22 százalék a magyarság részaránya ebben a megyében, ennek köszönhetően a második olyan megye Szlovákiában, ahol a legtöbb magyar él Nyitra megye után. Jelentős magyarság elsősorban a Dunaszerdahelyi és a Galántai járásban él. Még egy programváltozás van: Nagy Péter sajnos egy tegnapi szerencsétlen baleset miatt nem tud itt lenni, de az ő előadását majd egy picit lerövidítve elmondom.

Részemről most ennyi, köszönöm szépen. Krisztiánnak visszaadom a szót, illetve még előtte nagyon szeretném megköszönni Mészáros Alajosnak, hogy segítette azt, hogy ez itt most megvalósuljon, nagyon szépen köszönöm, hogy helyet biztosítottak itt nekünk, például ezért a teremért most külön nem kell fizetnünk, holott általában kell. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen a köszöntőket. Még egyszer köszönöm a lehetőséget, hogy itt lehetünk, hiszen fontosnak tartjuk, hogy valójában ebben a négyéves ciklusban véletlenül se maradjon ki a felvidéki magyarság helyzete és kérdése.

Elkezdenénk akkor a mai napirendi pontokat. Az 1. napirendi pontban Csémi Szilárdnak adom meg majd a szót, Kismedvének, de miután munkát is adott nekem és olvasnivalót, én meg mint egy jó diák, folyamatosan olvasok, ezért őt röviden csak így mutatnám be: „Csémi Szilárdot, Kismedvét talán senkinek sem kell bemutatnom, a Szlovákiai Magyar Cserkészszövetség ügyvezető elnöke, cserkésztsz, a 23. számú Arany János Cserkészcsapat tagja. Szilárd végtelenül kedves ember, ő az, akit szinte bármikor hívhatsz, mindig segít, és soha nem utasít vissza, ha szeretnél vele egy kicsit leülni és beszélgetni. Még akkor sem, ha rengeteg a dolga, mert úgy tartja, mindig kell egy kis időt szakítani egymásra.”

Ő Csémi Szilárd, akit pedig részletesen érdekel a történet, az a januári Cserkészlapban a 15. oldaltól elolvashatja ezt az interjút, úgyhogy ezennel a reklám is megtörtént.

Az is fontos, mielőtt átadnám a szót, hogy valójában a cserkészlet megalapítása után az idei esztendőben lesz száz éves a szlovákiai cserkészlet; a szlovákiai nem, mert az nem létezett száz évvel ezelőtt, de valójában a felvidéki magyar cserkészszervezetek századik születésnapjukat ünneplik majd az idei esztendőben. Úgy gondolom, ez nagyon fontos, hiszen ahogy itt a másik papíron olvastam, több ezer cserkész van a Felvidéken, 1372 tag és 42 cserkész szervezet - mindent elmondok (*Derültség.*), de átadom a szót Csémi Szilárdnak, Kismedvének. Parancsolj!

Tájékoztató a szlovákiai magyar ifjúság helyzetéről, az ifjúsági szervezetekről

Csémi Szilárd szóbeli tájékoztatója

CSÉMI SZILÁRD, a Magyar Ifjúsági Konferencia Állandó Bizottságának alelnöke, a Szlovákiai Magyar Cserkészszövetség ügyvezető elnöke: Köszönöm szépen. Én is nagyon

örülök és köszöntök itt mindenkit Nagymegyeren, ez a szülővárosom, és a cserkészcsapatom is itt működik, és nagyon-nagyon jó érzés, hogy ilyen rangos rendezvényt sikerült idehozni.

Az előadásom inkább összefoglaló, egy rövid tájékoztató a szlovákiai magyar ifjúság helyzetéről, az ifjúsági szervezetekről. Ezzel kapcsolatban azzal kezdeném, hogy a szlovákiai jogrend tudtommal nem igazán határozza meg az ifjúság kategóriáját, az ifjúságot. Igazából úgy kezeli, mint egy szociológiai, szociológiai-demográfiai csoportot, és mint egy életszakaszt definiálja a fiatalságot.

Az ifjúságpolitika célja Szlovákiában megteremteni azokat a lehetőségeket, feltételeket, amelyek lehetővé teszik a fiatal generáció számára a tudás megszerzését, hogy teljes értékű tagjai lehessenek ennek a társadalomnak, szereplői lehessenek a közéletnek, annak bizonyos demokratikus keretei között. Ugyanakkor azt is el kell mondanunk, hogy az utóbbi időben már történtek nagyobb előrelépések, a szlovák ifjúsági minisztérium, illetve a IUVENTA elnevezésű nemzeti iroda segítségével különböző ifjúsági programok, projektek indultak el, többek között definiálták nálunk is mostanában az önkéntesség fogalmát, ami nagy hiányosság volt, és különböző támogatási programokat hagytak jóvá. Ennek csak egy a szépséghibája, hogy nagyon bürokratikus és nehezen teljesíthető, elsősorban a felvidéki magyar szervezetek számára. Ugyanakkor, ha teljesítik, akkor a rendszeres munkát egy nagyon kicsit kiszámíthatóbbá teszik, ami pozitívum. Viszont, mint hangsúlyozom továbbra is, a felvidéki ifjúsági szervezetek ezzel nagyon nehezen tudnak élni, alig van egy-egy, amelyik ezt ki tudja használni.

A szlovákiai magyar ifjúság helyzetét nagyban befolyásolják a hazai mindennapi körülmények, lehetőségek. Egy tavalyi, EU által megrendelt felmérés alapján az is kiderült, amit mi itt a saját bőrünkön már megtapasztaltunk, hogy Szlovákia azon országok közé tartozik, ahol az Európai Unión belül a legnehezebb munkához jutniuk a fiataloknak, amit dr. úr hangsúlyozott is. Jól ismert, hogy a tudatosan elhanyagolt dél-szlovákiai régióban ez a helyzet halmozottan jelentkezik, hisz a szlovákiai magyar tájegységek a Csallóköztől a Bodroghöz, de kivált az Ipoly mentétől a Bodroghöz az utóbbi húsz évben a gazdasági fejlettség alacsonyabb szintjére kerültek.

A magyar fiatalok nagy százaléka munkanélküli, és ez egyre nő, időről időre. Nagyon sokan fizetés nélkül vállalnak gyakornoki munkát vagy nagyon rosszul fizetett állásokat vállalnak el csak azért, hogy a pályakezdés elején legalább valami gyakorlatot, élettapasztalatot, munkahelyi tapasztalatot fel tudjanak mutatni, mert a legtöbb munkahelyen ma már követelmény a több éves munkatapasztalat. Gond az, hogy ha ez valakinek megvan, akkor jó, de ehhez kell egy háttérintézet, egy család, és ez a legtöbb fiatalnál nincs, és a végzetek nagy százaléka ehhez a csoporthoz tartozik, akinek a szülei nem, vagy csak csekély mértékben képesek támogatást nyújtani a gyerekeknek.

Ezért a fiatal elmegy valami egyszerű munkát végezni, és a tanult szakmájához talán soha nem lesz köze, és valószínűleg feleslegesen ült évekig az iskolapadban. A statisztikák szerint a tagországokban a 25 éven aluli lakosság legalább 20 százaléka nem tud elhelyezkedni, Szlovákiában sokszor a régiót tekintve magasabb ez a százalék. De ami ennél is nagyobb baj, hogy a közeljövőben nincs is kilátás arra, hogy ez megváltozzon. Ezért a mai fiatalok nagy része, ugyanúgy, ahogy gondolom, Magyarországon is, ugyanígy itt Felvidéken is elsősorban a nyugati létet választják, elmennek, kivándorolnak. Nem az a gond ezzel, hogy azért mennek el, hogy tudást szerezzenek, gyakorlatot, tapasztalatokat szerezzenek, hanem az a gond, hogy nem jönnek vissza, és ezt nem kamatoztatják idehaza. Mert ugyanúgy, ahogy Magyarországon, ugyanúgy nekünk itt, a kisebbség számára is leginkább az lenne a fontos, hogy a képzett fiataljaink akár külföldön megszerzett tudásukat és tapasztalatukat itthon, szülőföldjükön kamatoztassák. Sokak szerint idehaza nem diploma kell, hanem szerencse és főleg ismeretség. Képzett fiataljaink sokszor mindenféle szaktudást nem igénylő munkát

vállalnak el, vagy pont épp ellenkezőleg, szaktudásukat kint kamatoztatják, miközben kintlétük évről évre nő, kint találják meg számításukat, és eszük ágába se jut hazajönni.

Összefoglalva: fiataljaink - és talán nemcsak a fiatalok - jelentős része külföldön vállal munkát, nyelveket sajátít el, egészen más kulturális közegben éli le legszebb éveit, mint tették az előtte levő generációk. Persze idehaza, Szlovákiában is vannak a kormánynak ötletei a fiatalok itthoni megmaradására, például uniós alapokból próbálnak átcsoportosítani anyagi fedezetet arra, hogy segítsék a frissen végzett fiatalok álláshoz jutását. Az egyik ilyen program pont most január elején indult be. Az más kérdés, hogy mennyire lesz hatékony, ezt csak az idő fogja eldönteni.

Most nem fogok szólni a gazdaságok fenntartásáról, a mezőgazdaságról, a termőterületek tulajdonjogának megtartásáról, az önfenntartás kialakításáról, mert bár ifjúsági szemmel is fontos lenne ezekről is szólni, fentiekből következik, hogy jelen formában nem hatékonyak, és az ezzel kapcsolatos törekvésekkel, megoldásokkal állandóan foglalkozunk, és emiatt változik a megoldási lehetőség.

Azzal folytatnám, hogy hitem szerint nemzetiségünk megmaradása a fiatal családok kezében van. Sajnos a hazai statisztikák szerint Szlovákia lakossága egyre gyorsuló ütemben növekszik, egyre kevesebb a gyerekvállalás. Ez még súlyosabb a magyarok lakta vidékeken. Pedig a születések számának radikális csökkenése egyre jobban előrevetíti a létszámunk fogyását, s ha mindehhez hozzávesszük az asszimiláció rohamos növekedését is, van mit tennünk ez ellen. Hisz egyre nehezebb az otthonteremtés feltétele is, nehéz hosszú távú, olcsó hitelhez jutni, és sorolhatnám. Igaz, a 35 év alattiak részére van kormányzat által támogatott hitellehetőség is, de sokan nem tudják a feltételeket teljesíteni, és az erre szánt pénzcsoomag nem valami nagy.

Az ilyen nehézségek mellett a fiatalok többsége is mindennapi gondokkal küszködik nálunk, Szlovákiában is. Energiájuk és kedvük sincs sokszor társadalmi munkát végezni. Ez kihatással van az ifjúsági életre is.

Meg kell említenünk, hogy a dél-szlovákiai régióban nagyjából kétharmad szlovák és egyharmad magyar lakosság él, ebben a közegben kell élnünk, működnünk. Persze ezek a nehézségek lehetőségekkel is járnak. Most idézném Antalík Imrét, a Selye János Egyetem egyik tanárát: A lehetőségek egyik csoportja a határ fogalmával kapcsolatos, a határ átjárhatóságának növekedésével függ össze, a határ menti térségek szorosabb integrációjában rejlik. Ez több társadalmi alrendszer is érint, nem csupán a gazdaságot, de a gazdasági szerep esetünkben a hangsúlyos. Nagy előny, hogy a mi szempontunkból nézve nem állnak fenn nyelvi korlátok Magyarországgal szemben, a határ másik oldaláról szemlélve pedig szintén könnyű szakmailag felkészült segítséget találni a Szlovákiában történő vállalkozói tevékenység végzéséhez. Ez kimondottan fontos a fiataljaink számára.

A határok eltűnése utáni eltérő szabályozói környezetből, a beszállítói és a célpiac növekedéséből fakadó, valamint a munkaerő-kínálat sajátosságaiban és mobilitásában rejlő előnyök még nem kerültek teljes mértékben idehaza kihasználásra. További területként az EU-források határon átnyúló programjainak keretén belüli elnyerését említhetjük, valamint a közös, összehangolt terület- és infrastruktúrafejlesztési projekteket, közös turizmusfejlesztést. Ezek a tevékenységek mind munkahelyek létesülését, a helyben maradáást, az identitás megőrzését segíthetik elő.

A lehetőségek másik csoportja már nem a határhoz, hanem a Szlovákiában való mindennapi élethez kapcsolható. A kisebbségi nyelven történő ügyintézés közigazgatási rendszerben való biztosítása, a kétnyelvű elektronikus rendszerek kialakítására való törekvés, a kisebbségi nyelv minél szélesebb körben való használhatóvá tétele szintén az identitás megőrzésének irányába hat. Ugyanakkor szükséges a jelenleg kihasználható lehetőségekre, különböző pályázatokra, támogatásokra való figyelemfelhívás és az azok megszerzésére

irányuló részletes folyamatleírások magyar nyelven történő elkészítése és terjesztése, elérhetőségének biztosítása a lakosság és a vállalkozók körében.

Elmondhatjuk, hogy a megmaradás egyik záloga, hogy a nemzetiségi hovatartozás ne jelentsen korlátot, gátat az élet egy területén sem, így gazdasági területeken sem. Előnyre tehetünk szert, ha sikerülne a helyi magyarságon belül a tudásmegosztást intenzívebbé tenni, gazdasági együttműködések létrejöttét támogatva kapcsolati hálókat kialakítani, a helyi közösségek összetartását és önellátó képességét megnövelni, a rövid távú hasznokért a hosszú távú előnyöket nem feláldozni, a forrásokat hatékonyan felhasználni. További nagy prioritást képező területek: termőterületek tulajdonjogának megtartása, környezetünk minőségének megőrzése, egyedi értékek megőrzése - itt gondolunk elsősorban a hagyományokra, kultúrákra. Ezek a tényezők a jövőben nagymértékben felértékelődhetnek.

A témát elemezhetnénk még sokáig, de az idő szűkösségére való tekintettel most már rátérnék az ifjúsági szervezetekre. A szlovák jogszabályokból kifolyólag ifjúsági szervezetek országos, regionális vagy helyi szerveződésként működhetnek. Országos ernyőszerkezete az ifjúsági, vagyis a gyermekekkel és a fiatalokkal foglalkozó szervezeteknek a Szlovákia Ifjúsági Tanácsa, a Rada mládeže Slovenska, amelynek egyik, hacsak nem a legfontosabb célja, hogy a szlovák államigazgatásban a fiatalok érdekét képviselje, de ha minden igaz, akkor erről nemsokára bővebben hallhatunk. Szlovákiában három közigazgatási szinten jegyezhető be szervezet: országos szinten a minisztériumoknál, régiós szinten a megyéknél és helyi szinten az önkormányzatoknál.

A felvidéki ifjúsági szervezetek közül nyolc tagja a Magyar Ifjúsági Konferenciának az 1999-es megalakulás óta. Ezek a felvidéki országos szintű ifjúsági szervezetek: Diákhálózat, Magyar Ifjúsági Közösség, Fiatal Reformátusok Szövetsége, vagyis a Firesz, KIK - Keresztény Ifjúsági Közösségek, Szlovákiai Magyar Cserkészszövetség, valamint a később csatlakozott VIA NOVA ICS, a Selye János Egyetem Hallgatói Önkormányzata, majd a Tandem képzési csoport. A MIK tagszervezetein kívül több helyi, regionális szervezet is aktív tevékenységet folytat, néhányuk képviselői itt vannak, s majd beszámolnak a tevékenységükről.

A legtöbb szervezet nyáron fejt ki tevékenységének zömét, ami táborok, szabadegyetemek, konferenciák, megemlékezések, előadások szervezését jelenti. Hangsúlyos a következetes munka, a rendszeres tevékenység, de ugyanakkor a téli sportok szerelmesei sem maradhatnak rendezvény nélkül, a téli táborok nekik nyújtanak programot.

Fontos kiemelnünk a különféle kampányokban való részvételt, legyen szó népszavazásról vagy a magyar tannyelvű iskolák népszerűsítésének segítéséről, egyetemekre való beiratkozásról. A szervezetek mindegyike nagy hangsúlyt fektet a különböző képzésekre, vezetőképzők, önképző körök, pályázatíró tréningek megszervezésére. Jelenleg - mint ahogy a doktor úr is említette - ifjúsági képviseletünk élen jár a kettős állampolgárság érdekében kifejtett küzdelemben, elsősorban már itt az említett Gubík Lászlót említeném én is. Röviden: tesszük önként vállalt feladatainkat a felvidéki ifjúság érdekében.

Hunčík Pétert idézve, viszont a már említett ifjúsági szervezeteken túl ma igazi egyéniségeket, karizmatikus személyiségeket és vonzó civil kezdeményezéseket alig látni a szlovákiai magyar színtereken. Pedig vannak szlovákiai magyar gyökerű tehetségek, vannak nagyformátumú kutatók, pedagógusok és művészek is, csak hogy ők még Pozsonyban, Budapesten vagy még messzebb élnek, mert a szlovákiai magyar közeg ma még nem tudja megtartani őket. Igazi kihívás ezt megoldani, jövőbeni feladataink egyike ez is.

Fiatalként, itt Szlovákiában felvidéki magyarként folyamatos feladataink közé tartozik: egy olyan nemzedéket kinevelni, amely szélsőségek nélkül büszke a gyökereire, s amely nem fél igényesnek lenni saját magával és másokkal szemben; közösséget formálni a magyar fiatalokból, megtanítani és megszerettetni velük az együvé tartozás érzését, közösségeink segítését, hogy erősítsék a magyar nemzethez tartozás érzését.

Feladatunk csökkenteni a passzivitást, és aktív részvállalásra kell serkenteni; folyamatosan kialakítani és fenntartani azokat a művelődési, kulturális és nyelvi szigeteket, amelyek nélkül nem létezhet egy kisebbség sem, hiszen olyan jó tartozni valahova - mindenkivel, egyenként, külön; megerősíteni a családokat, és meggyőzni a magyar szülőket, hogy nincs hátrányban az a gyerek, akit magyar iskolába adnak szülei sem az érvényesülés, sem az élet más területein, hisz az egészséges identitástudat kifejlődéséhez elengedhetetlen az anyanyelvű oktatás. További feladataink: részt venni az érdekérvényesítésben, élen kell járjunk a kétnyelvűségi mozgalmakban, jogaink érvényesítésének érdekében végzett törekvésekben.

Jövőbeli feladatunk: ösztöndíjprogramok kialakítása, és ezeket fenn kell tartanunk a tehetséges fiatalok számára, ezzel is demonstrálva az egyéni igyekezet és erőfeszítés sikerének fontosságát, elismertségét. A tehetséggondozáshoz nemcsak országos, hanem helyi, regionális programok is kellenek - ez is egy jó feladat. Ugyanúgy szellemi műhelyeket kell teremtenünk, illetve a meglévőket megerősíteni, amelyek elsősorban a ma problémáira keresik a választ, és megoldási javaslatokat adnak ifjúsági vonalon is. Kihívás van elég: a már említett elvándorlás, oktatásügy, otthonteremtés, gazdasági fejlődés, közegészség, de sorolhatnánk még sok területet.

Végül, de nem utolsósorban, hisz elsőnek kellett volna mondanom feladataink közül: a felelősségteljes hozzáállás, a valós kérdésekre, problémákra való őszinte összpontosítás. Szülőföldön való boldogulásunk érdekében elengedhetetlen a magyar kisebbség helyi szinten való megerősítése, nevelése, amiben az ifjúsági szervezetek élen járhatnak akár a fenti programok megvalósításával is, ha további támogatást kapnának, mivel ezek jelenleg csak nagyon gyéren állnak rendelkezésünkre. Ebben - a szlovák kormány jelenlegi hozzáállását látva - elsősorban Magyarország segítségét kell kérnünk.

Ugyanakkor el kell mondanom, hogy ezek az ifjúsági szervezetek, főleg az országos szervezetek, de ugyanígy az aktív régiós és helyi szervezetek jelenleg is hatalmas erőfeszítéseket tesznek önkéntesen önjelöltől, minimális támogatással. Úgy érzem, hogy Felvidéken nagyon sokszor megálljuk a helyünket. A héten volt a Magyar Ifjúsági Konferenciának a régiós ülése, és ott sokévi beszélgetés után végre arra az elhatározásra jutottunk, hogy itt a felvidéki magyar ifjúsági szervezeteknek is kell egy közös érdekképviselőt kialakítaniuk, egy ernyőszervezetet, ugyanis ez még hiányzik, úgyhogy ennek érdekében rendszeresen fogunk találkozni.

Befejezésül - akár szervezeteink mottójaként - idézném Göncz Árpád szavait: „Bárhol is éljen az ember, bárhová is vezesse sorsa, mindig tartoznia kell valahova, ahol szeretik, ahonnan erejét kapja, ahol teret kap a felelős cselekvésre. Hinnünk kell, hogy sorsunk a saját kezünkben van, hogy tudjuk egymást segíteni, hogy formálhatjuk a világot. Ez a hit tart össze bennünket.“

Köszönöm a figyelmet. (*Taps.*)

ELNÖK: Köszönjük szépen. Az lenne a javaslatom a bizottság felé, hogy hallgassuk végig a négy előadást, és utána tegyünk fel esetleg kérdéseket, hozzáfűznivalókat.

Emlékeztetőül - csak szeretném a reggeli tornát azért végigvinni a bizottsági ülésen -, a négy hozzászólást a napirendi pontokban a bizottság négy tagja elfogadta. Ha erre valaki emlékszik, akkor emelje fel a kezét. (*A bizottsági tagok felemelik kezüket.*) Köszönöm szépen, tehát ezen túljutottunk.

Még egyszer köszönöm Kismedvének a tartalmas hozzászólást, sokat jegyzeteltem, függetlenül attól, hogy a Cserkész újságot is olvasgathattam volna közben. (*Derűtség.*)

Folytatjuk tovább, a Szlovákiai Ifjúsági Tanács alelnökét köszöntöm, Csillag Krisztinát, aki a Szlovákiai Ifjúsági Tanácsot mutatja be nekünk. (*Mészáros Alajos távozik az ülésről.*) Az európai parlamenti képviselő úrnak megköszönjük még egyszer, hogy itt volt.

Tájékoztató a Szlovákiai Ifjúsági Tanácsról

Csillag Krisztina szóbeli tájékoztatója

CSILLAG KRISZTINA, a Szlovákiai Ifjúsági Tanács alelnöke: Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Kedves Vendégek! Engedjék meg, hogy bemutatkozzam, a nevem Csillag Krisztina, és a Civil Demokrata Ifjúság tagja vagyok, egy szervezeté, amely a fiatalok oktatásával és az adminisztrációval, illetve a közügyekben való részvétellel foglalkozik. Amiért viszont itt vagyok, az a Szlovákiai Ifjúsági Tanács, röviden RMS, melynek tavaly december óta vagyok a vezetőségi tagja. Az RMS 1990-ben jött létre mint civil szervezet, amely egyesíti a gyermekekkel és ifjúsággal foglalkozó nem kormányzati szervezeteket. Ez jelenleg 33 szervezetre terjed ki, ami együttesen több mint 40 ezer gyermeket és fiatalt jelent, függetlenül politikai és vallási nézeteiktől, etnikai hovatartozásuktól.

Az RMS fő feladatai közé tartozik a projektek szervezése. Az RMS saját projektek szervezésével igyekszik ösztönözni, motiválni a szervezeteket, a lakosság előrelépését a gyermekkel és fiatalságokkal való foglalkozásokban, illetve munkákban.

Az önkéntesség támogatására létrejött projekt a 72 óra, amely Szlovákiában első alkalommal 2010 őszén indult el. A 72 óra című projekt egy három napon át tartó maratoni önkéntességi program. Az önkéntesek ezen három nap alatt tevékenykednek szerte az országban, a nap bármely szakaszában, melynek eredménye a szebb és kulturáltabb környezet, és nem utolsósorban az emberek mosolya a sok egyéb pozitívum mellett, természetesen.

A Híd egy díj, elismerés, amelyet az RMS minden évben kioszt, morális értékelése az önkéntes munkának. Azok a szervezetek vagy azok bizonyos tagjai, illetve vállalkozók kapják, akik ezen fiatalok támogatása mellett döntöttek. Azért nevezzük „Most”-nak vagy magyarul „Híd”-nak, mert a hidak összekötnek, és segítenek leküzdeni az akadályokat.

Sikeres projektjeink közé tartozik a Fiatalok az ENSZ-ben, amely már hagyománnyá vált. A program a fiatalok projektekben való részvételének és aktivizálódásának céljából jött létre. Egy globális projektről beszélünk, melynek keretében a részt vevő országok kineveznek egy-egy képviselőt az ENSZ közgyűlésére, amelyen a kiválasztott képviselőknek lehetőségük nyílik a fiatalok problémájának bemutatására a többi ország képviselője előtt.

A további feladatok közé tartozik a tagok képvisellete és a szervezetek támogatása. Az RMS képviseli és támogatja tagjainak érdekeit, leginkább kommunikációban, illetve az állam- és közigazgatásban. Idetartozik az oktatási minisztériummal való kommunikáció a szervezetek érdekének megfelelő finanszírozás ügyében, az Adam nevű program segítségével. A program célja nem csupán a fiatalok szabadidős tevékenységének támogatása, hanem a fiatalokkal való rendszeres és szisztematikus munkára irányuló projektek, az önkéntes tevékenységek, az aktív társadalmi szisztematikus munkára irányuló projektek, az aktív társadalmi részvétel, az ifjúságok helyzetére vonatkozó kutatások és a fiatalokkal való együttműködést segítő szervezetek támogatása regionális és nemzetközi szinten is. A program sokszínűsége miatt három részre oszlik, Adam I., II. és III. A 2012-es évben 55 projekt támogatását tette lehetővé 2 millió 500 ezer euróval.

A tavalyi évben támogatott projektek az aktív időskor és a nemzedékek közötti szolidaritást és a fiatalok iskola, közösség, régió életében való részvételének európai évére összpontosították figyelmüket és tevékenységüket. Úgyszintén a fiatalok foglalkoztatására, vállalkozására, beleértve azon intézkedéseket is, amelyek segítik, megkönnyítik az iskolából a munkahelyre való átállást és beilleszkedést.

Teljes erővel foglalkozik a szervezetek összekapcsolódásával is, amely kinevezésem óta az elsődleges fontosságú számomra az új évben. Célom, hogy lehetőséget teremtsék külföldön működő szervezetekkel való találkozásokra, tevékenységeink összehangolására, tapasztalatcserékre, kölcsönös oktatásra, inspirációkra. Személyes meggyőződésem, hogy az

RMS sikeres működésének fontos alapja a szervezetekkel való összekapcsolódás nemzetközi szinten. A kapcsolatteremtés a siker katalizátora, serkenti a kreativitást és lehetőséget teremt a hatékonyság növelésére. Köszönöm szépen. (*Taps.*)

ELNÖK: Köszönjük szépen. Rá is írtam, hogy a kreativitás színe a narancssárga, rögtön eszembe is jutott, igyekeztem is hozzáöltözni az asztalterítőhöz. Köszönjük szépen az előadást, Krisztina, és közben megérkezett Antal Juraj, a European Democrat Students elnöke - határon átnyúló ifjúsági programok, régiók közötti együttműködés, amelyet részben már Szilárd említett -, úgyhogy átadom neked a szót. Parancsolj!

A határon átnyúló ifjúsági programok - régiók közötti együttműködés

Antal Juraj szóbeli tájékoztatója

ANTAL JURAJ, a European Democrat Students elnöke: Köszönöm szépen. A Jurajt magyarul Györgynek mondják, ebből mindig problémám van, mert az e-mailben alá van írva, hogy Antal Juraj, és a magyarok mindig úgy írják vissza, hogy „Tisztelt Antal”. (*Derűltség.*) Nem Antal, hanem György.

Hoztam Annual Reportot, ha gondoljátok, osszátok szét, ez a szervezetemnek az Annual Reportja, vannak névjegykártyák, és közben beszélök is. Tünde azt mondta nekem, hogy azért vagyok ide meghívva, mert egy európai szervezetnek vagyok az elnöke, dunaszerdahelyi vagyok, és ahogy Szilárd említette az előbb, hogy az emberek ebből a régióból inkább Pozsonyba és Budapestre költözködnek, ha valamit elérnek vagy valamerre mennek, én Dunaszerdahelyen nagyon jól érzem magamat, és nem is akarok onnan elköltözni, se Budapestre, se Pozsonyba, és ott akarok segíteni a városnak, és ezt a várost akarom virítani, szépíteni.

Ugyanannak a szervezetnek a tagja vagyok, amelyiknek a Krisztina is, ott voltam 2009 óta nemzetközi titkár, ebből a szlovák szervezetből eljutottam az európai szervezetbe, ami a European Democrat Students. A European Democrat Students az Európai Néppártnak az официális hallgatói szervezete, idén májusban lesz 52 éves, 1961-ben alapították Bécsben, hat nyugat-európai, úgynevezett nyugat-európai diákszervezet, hallgatói szervezet, mint kereszténydemokrata és konzervatív hallgatóknak az internacionáléját. Az internacionálé a szociknak, vagyis a kommunista rezsimnek volt... (*Közbeszólás: Szinonimája...*) nem a szinonimája, hanem inkább ők viccet csináltak belőle, hogy kereszténydemokrata és konzervatív internacionálé.

1974-ben megváltoztatták a nevét European Democrat Studentsre, azért akkor indult az egész demokráciaelmélet, akkor lett a European Democrat Union alapítva, az International Democrat Union a nyolcvanas években, ahol az EDS alapító volt. '74-ben lett megválasztva Carl Bildt svéd miniszterelnök és mostani külügyminiszter e szervezet elnökévé, és akkor változtatták meg a nevét is. Számos kapcsolatot - főleg Észak-Amerikával - tartottunk a republikánus ifjúsággal és a republikánus egyetemi hallgatókkal, a kanadai magyar hallgatókkal, a világ ilyen összehozó szervezetében is nagyon aktívak vagyunk és most is benne vagyok az elnökségben. Az EDS 1997-ben fejezte be az aktivációját az Európai Néppárthoz, tehát öt évig tartott, 1992-93-ban kezdtük, és azóta officálisan mi egy „actívient member” vagyunk, ahogy mondják angolul.

Az eszméket, amiket - gondolom, látják azt a három pillért vagy kalászt a logóban. Ez a három kalász vagy pillér a konzervativizmust, a kereszténydemokráciát, a liberalizmust jelképezi. Ezért mi mindig is előregondoltunk, és ilyen gondolatokban mindig előrevoltunk. A '70-es években kezdődött egy európai kampány azért, hogy például az Európai Parlamentben legyen egyenes választás, tehát az emberek választják az európai parlamenti képviselőket. Akkor azt mondták, hogy meg vagytok bolondulva, sose fog ez megtörténni. 1979-ben volt az első egyenes választás az Európai Parlamentben. Úgyszintén a '80-as években - amikor már

nem tudta az Európai Monetáris Unió, hogy mit csináljon magával, futkározott ott a német márka meg a francia frank, nem tudták, hogy mit csináljanak már vele -, mi már '83-ban azt mondtuk, hogy vagy lesz euró, egy közös európai pénz, vagy széteszlik ez az egész. 1992-ben aztán aláírták a maastrichti dokumentumokat.

Tehát ez a történelem, egy kicsit a mostani történelemből. Idáig úgy volt, hogy amikor az új országok kezdtek hozzácsatolódni az EDS-hez, akkor nyugat- vagy észak-európai elnökök voltak, 2009-ben a nyári egyetemen volt először megválasztva egy közép-kelet-európai elnök, ez magyar volt, Bauer Bence, a Fidesz ifjúsági tagozat külügyi vezetője, ő volt két évig elnök, utána lettem én, tehát most így közép-európai uralom van harmadik vagy negyedik éve a szervezetben, ez szerintem jó is. Tehát ahogy már mondtam, a Fidesz IT a mi tagszervezetünk Magyarországról, és előtte volt a Fidelitas, ami 2003-ig volt, aztán öt évig nem volt Magyarországról, aztán 2008-ban lépett be a Fidesz IT.

Nem tudom, mennyire menjek még részletekbe, eszmékbe. Amit a szervezet csinál: rendszeresen találkozunk, három-négy havonta valahol egy helyen, van az EDS-nek a nyári egyeteme, ahol választják az elnököt meg az elnökséget. Most júliusban Sopronban volt a Fidesz IT szervezése által, és Eisenstadtban csináltunk egy nagyon szép rendezvényt a határon. Próbálunk mindenfelé, de attól függ, hogy milyen szervezet és hol akar rendezni rendezvényt három hónaponként. Most Ukrajnába fogunk menni a téli egyetemre.

Amit szeretnék még aláhúzni, ez a Közép-Európai Ifjúsági Kooperáció, a Central European Youth Cooperation, amelyet szintén 2008-ban alapítottunk, és Bauer Bence itt is az alapítók között volt, ha jól emlékszem. Tünde nagyon bólogatja a fejét, mert ő is ott volt, amikor aláírták az első dokumentumot, és azt hiszem, a VIA NOVA is alapító tagja. Ez egy közép-európai ifjúsági konferencia, ahol évente egyszer találkozunk, általában május vagy június idején, főleg lengyel, cseh, szlovák, ukrán, román, moldáv, horvát kollegákkal és általában Magyarországon vagy Szlovákiában, mert az van mindenkinek a legközelebb, nem kell nagyon messze utazni a másik régió végére, most volt Csehországban. Ez segíti azt, hogy a mi szervezeteink - amelyek úgyszintén sokszor EDS-tagok is - tudják jobban megismerni egymást, találkozni, az EDS-politikákra előre készülni, tehát egy ilyen regionális lobbygroup, amely aztán amikor fellép az európai szintéren és az európai gyűléseken, a nyári egyetemen például, akkor ott egyeztetve tudjon már fellépni. Nem tudom - ez a Visegrádi Négyek egy ilyen nagy politikai elmélete is lehet -, mennyire tudnak a Visegrádi Négyek koordinálni, azt én nem tudom. Tehát ezt próbáljuk így csinálni ezen a regionális szinten, és aztán egyszer évente találkozunk, hogy ezt megbeszéljük, főleg az EDS-sel kapcsolatban.

Hoztam még magazint is, ezt évente négyszer kiadjuk, mindig akkor, amikor találkozunk valahol. Most Nagyszombaton volt, Szlovákiában decemberben egy találkozónk, a Cancel of Europe, az Európai Tanács által szponzorált rendezvényre került sor. A romákról volt szó, és próbáltuk főleg a nyugat- és észak-európaiaknak megmutatni, hogy ez egyrészt nemcsak a mi regionális problémánk, hanem egész Európát érinti. Sárközy elnök Franciaországban már megmutatta, hogy igenis ez nemcsak régiós probléma, hanem európai probléma. Ezt a témát próbáltuk mi valamiféle módon bemutatni, és ehhez a témához mindig kötődik az újság, tehát a fő témája az újságnak mindig az, ami a rendezvénynek a fő témája, most a romaproblematika volt.

Ha akármi más kérdés van még, nyugodtan tegyék fel, válaszolok, névjegykártyákat osztottam. Köszönöm szépen. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen, kedves Juraj. Ha lesz kérdés, akkor a negyedik előadás után fel lehet tenni az EDS-szervezettel kapcsolatban.

És akkor Nagy Péter magyar hangja, Neszméri Tünde következik „Az ifjúsági szervezetek és a fiatal generáció bevonása az önkormányzatok életébe” címmel. Parancsolj!

Az ifjúsági szervezetek és a fiatal generáció bevonása az önkormányzatok életébe

Neszméri Tünde szóbeli tájékoztatója

NESZMÉRI TÜNDE (Magyar Közösség Pártja): Köszönöm szépen. Szóval, Nagy Péter ismételten azt üzeni, hogy sajnálja, hogy balesetet szenvedett, és lehet, hogy a kocsiját jobban sajnálja, mint azt, hogy nem lehet itt, ezt már nem tudom (*Derűlttség.*), de röviden megpróbálom elmondani azt, amit elküldött, illetve telefonon megbeszéltünk.

Három példán keresztül kívánta szemléltetni azt, hogy hogyan lehet bevonni az ifjúságot az önkormányzatokba, és ezen keresztül gyakorlatilag a közéletbe. El kell mondani, hogy Szlovákiában nem működnek olyan szinten az ifjúsági kerekasztalok, az önkormányzatok vagy pedig a megyei önkormányzatok és a parlamentről ne is beszéljünk. Nem nagyon működnek ifjúsági bizottságok, többek között például ifjúsági albizottság vagy akármilyen szintű bizottság sincsen ebben az országban. A Szlovákiai Ifjúsági Tanáccsal próbálják ezt pótolni, de azért az nem ugyanaz, azt tudjuk, ezzel tisztában vagyunk.

Az önkormányzatok - és idetartoznak nemcsak a helyi önkormányzatok, tehát a települések önkormányzatai, hanem a megyei önkormányzatok - sem alakítottak ki olyan ifjúsági bizottságokat, amelyek direkte csak a gyermekekkel és az ifjúsági korosztállyal foglalkoznak. Vagy olyan formában van ez, hogy a kultúrához hozzácsapják az ifjúságot, vagy a sportbizottsághoz, vagy pedig oktatáson belül oldják meg, így van egyébként Nagyszombat megyében is. Az „ifjúsági bizottság” elnevezés sehol nem szerepel, ezzel a korosztállyal az oktatásügyi bizottság foglalkozik, amelyiknek egyébként Pék László személyében magyar MKP-s képviselő a vezetője.

És akkor vegyük a három példát. Kezdem azzal, amit Nagy Péter a leginkább ismer, hiszen Érsekújvár alpolgármestere, egyébként a VIA NOVA ICS-nek volt az alapító elnöke. Érsekújváron működik egy szlovák szervezet, amely önmagát - ha magyarra lefordítjuk - Érsekújvári Diákszemélyzetnek nevezi. Van ebben némi csalóka dolog, ugyanis ezek nem úgy működnek direkte, mint egy parlament, hanem főleg drogprevencióval foglalkoznak. 2003-tól foglalkoznak ezzel a témával, és öt évvel ezelőtt jegyeztették be magukat úgynevezett polgári társulásnak; ennek a magyar megfelelője az egyesület. Ők kaptak egy ilyen lehetőséget a várostól, hogy a három ifjúsággal foglalkozó bizottságba delegálhatnak embereket, egy-egy embert. Ilyen az iskola és sportbizottság - a kettő együtt működik -, a kulturális bizottság és az oktatási. Tehát ők alanyi jogon tudnak delegálni ebbe a három bizottságba olyan fiatal embert, aki a város életébe is bele tud szólni, hiszen a mi bizottságaink, tehát az önkormányzatok mellett működő bizottságok tanácsadó jelleggel működnek, igazából, ha döntést hoznak, azt az önkormányzatnak nem kötelező elfogadni.

Van egy magyar szervezet is, ahonnan nagyon sok magyar vesz részt az önkormányzati munkában, ők minden bizottságba tudnak delegálni tagot, gyakorlatilag azért, mert a magyar közösség pártjával megegyeztek, tehát ők ilyen 25-30 év közötti fiatalokat szoktak általában ezekbe a bizottságokba delegálni. Egyébként ők egy kulturális szervezet vagy szerveződés, nagyjából 13 szervezet alakította ki, gyakorlatilag ifjúsági programokat is szerveznek, elsősorban azt szerveznek.

És vannak más dolgok is, ahol be lehet vonni az ifjúságot az önkormányzatba, ilyen többek között egy dunaszerdahelyi kampány, a Szeretlek Dunaszerdahely, ez a neve. Ez a vandalizmus elleni kampány, igazából főleg a fiatalokra épít, abból az alaphelyzetből indultak ki, hogy Dunaszerdahelyen több tízezer eurót kellett költeni a megrongált buszmegállókra, kukákra, satöbbi. Tehát az önkormányzathoz tartozó épületeket és tárgyakat megrongálták, ezeket helyre kell állítani, és Hájos Zoltán polgármester úr úgy döntött, hogy ez ellen valamit tenni kíván, és amennyiben sikerül visszaszorítani a vandalizmust, egy magyar alapítvány a Vámbéry Ármin iskolában játszótérrel fog kialakítani, és azt tegnap kérdeztem Szilviától, a

polgármester úr feleségétől, mivel ő koordinálja, hogy hol tartanak, és jó a visszhangja az egésznek. Most fog indulni a második forduló a dologban.

Az első forduló ebben úgy zárult, hogy az iskolákat megszólították - az általános és a középiskolákról van szó -, hogy valamilyen formában ábrázolják azt, hogy mit jelent számukra a vandalizmus, tehát azt mutassák meg, hogy az szerintük mi az, illetve hogy mit tennének ellene. És több száz pályamű érkezett be egyébként, és az egyik középiskola nyert, a cukrászok csináltak egy olyan tortát, hogy a torta egyik felén egy szétrombolt szemeteskuka volt, a másik felén pedig egy virágzó zöld park. És minden középiskolás, illetve ez a korosztály, 26 éves korig nagy szeretettel vett részt ebben a versenyben, és valamennyivel kevesebb a rongálás Szerdahelyen.

És akkor van még egy olyan projekt, ahol az önkormányzatok be tudják vonni - de ezek csak példák, természetesen vannak mások is, csak nyilván nem tudunk mindent elmondani -, van egy olyan, erről hoztam egy kinyomtatott plakátot (*Mutatja.*), hogy Légy te a rendező. Van szlovák és magyar nyelvű is belőle. Ez gyakorlatilag egy határon átnyúló együttműködésből született program, Halászi önkormányzata, illetve Fél község önkormányzata csinálja, és az a lényeg, hogy 15-30 éves korúaktól kreatív dolgokat várnak, filmet kell készíteni, 3-5 perces filmeket, és be kell mutatni Csallóköz vagy Szigetköz szépségét, illetve azt, hogy nekik mit jelent ez. Ettől azt várják egyébként - a féli polgármesterrel beszéltem erről, ő ettől azt várja -, hogy ezek a fiatalok, akik majd megcsinálják ezt a filmet, a későbbiekben valamilyen szinten részt vesznek más dolgokban is, ilyen többek között a falusi turizmus, erről már Szilárd is beszélt, hogy ez valamilyen szinten munkahelyeket teremthet, és ilyen módon szeretnénk bevonni a fiatalokat az önkormányzat életébe.

Eddig úgy néz ki, hogy viszonylag sikeres a történet, ma is van egy találkozójuk, ahol végül is megmutatják a fiataloknak, hogyan lehet filmet készíteni. Itt az önkormányzat azt is elvárja, hogy a falu történetét vagy a Csallóköz valamelyik településének a történetét is ismerjék ezek a fiatalok, hiszen nem lehet úgy dokumentumfilmet készíteni, hogy ne ismernék.

Egyébként azt kell mondani, az önkormányzatok leginkább a saját maguk rendezvényeibe tudják bevonni a fiatalokat, és főleg az iskolás korosztályt, megkérik a tanító néniket, tanító bácsikat, hogy ha anyák napja van, vagy akármilyen ünnepség, akkor a gyerekek fölléphessenek. És hozzá kell tenni, hogy ez azért Szlovákiában nem egy nagyon régi történet, mert nagyon sokáig a pedagógusok nem igazán vettek részt az önkormányzatok munkájában, vagy nem segítették ilyen szinten. Reméljük, hogy a helyzet annyiban fog változni, hogy tényleg a fiatalok is fölfogják, hogy saját maguk faluja, települése, városa fontos, és nemcsak ott kell aludni, hanem élni is kell azon a településen. Köszönöm szépen. (*Taps.*)

ELNÖK: Köszönjük szépen mind a négy előadást, azt gondolom, sokat jegyzeteltünk is menet közben, úgyhogy majd a hozzászólásokra, kérdésekre kérem a bizottság tagjait első körben, és természetesen ha van kérdés, akkor mindenkinek szívesen adok lehetőséget, mert valójában ez egy kibővített és kihelyezett bizottsági ülés.

Azt hiszem, minden előadásban voltak olyan dolgok, amik értékesek, hiszen mindannyian más-más területről érkeztünk, és az elmúlt 25 évben már én is ifjúságpolitikával foglalkoztam, és azt hiszem, hogy a felvidéki magyarság, magyar ifjúság helyzetével kapcsolatosan is biztosan - ahogy Szilárd is említette, fel is írtam - a fiatal családok kezében van a jövő. Valójában azt hiszem, hogy elsősorban a fiataloké a jövő, a fiatalok azok, akik a jövőnket építik, és valójában tényleg a családok is nagyon fontosak a jövő megerősítése céljából.

És akkor tisztelettel kérdezem a bizottság tagjait, hogy van-e kérdés, hozzászólás. *(Jelzésre:)* Stágel Bence képviselő úr!

Kerekasztal-beszélgetés az ifjúsági szervezetek képviselőivel

Dr. Stágel Bence hozzászólása

DR. STÁGEL BENCE (KDNP): Köszönöm a szót. Nagyon szépen köszönöm azokat a beszámolókat, amelyeket hallottam, azt hiszem, ezt mindannyiunk nevében is mondhatom, mert ez is jól mutatta azt, hogy milyen színes az ifjúsági élet erre felé. Igazából hallgatva a beszámolókat, főleg amikor a problémás területekről volt szó, itt többször is összenéztünk, mert gyakorlatilag nagyjából ugyanazok a problémák vannak itt is, mint amivel a Magyarországon élő fiatalok küzdenek, a munkanélküliség és az egyéb problémák, amelyek nálunk is megjelennek.

Három kérdést szeretnék intézni az előadókhoz, most itt külön nem mondanám, hogy kihez, szerintem mindenki fogja érezni, hogy rá vonatkozik-e a kérdés.

Az első, amire nagyon kíváncsi lennék, hogy milyen magyarországi partnerszervezeteik vannak az itt működő szervezeteknek. Vannak-e ilyen partnerszervezetek, amelyekkel nemcsak papíron van együttműködés, hanem tényleges aktív közösségi élet, vagy cserekapcsolat alakult-e ki?

A második kérdésemre nem tudom, ki fog tudni itt válaszolni, igazából arra lennék kíváncsi, hogy itt Szlovákiában történtek-e kormányzati lépések azzal kapcsolatban, hogy a fiatalok munkanélküliségét valahogy mérsékelni lehessen. Magyarországon ismert a járuléksökkentés, amit a kormányzat bevezetett, amivel próbáljuk azt elérni, hogy lehetőség szerint minél több fiatal munkához jutasson. Itt van-e ilyen? Gondolom, a szándék megfogalmazódott itt is a kormányzat részéről, de konkrét lépések vagy konkrét tervek vannak-e ezzel kapcsolatban, hogy a munkahelyteremtésre sor kerülhessen.

A harmadik kérdésem pedig az, hogy a továbbtanulással kapcsolatban mik a tapasztalatok, van-e erre valamilyen statisztika, hogy itt Szlovákiában a magyar fiatalok számára, akik középiskolában végeznek és felsőoktatási tanulmányokat szeretnének folytatni, számunkra elsősorban melyek azok a célországok vagy célegyetemek, ahol leginkább a tanulmányaikat folytatják, erre lennék kíváncsi. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Akkor a kérdéseket összecsomagoljuk, hogy akkor aki válaszol, akkor az összes kérdésre tud válaszolni.

(Jelzésre:) Dr. Varga László képviselő úr, parancsolj!

Dr. Varga László hozzászólása

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen a lehetőséget. Én is nagyon köszönném a tájékoztatókat, azt hiszem, a mi elsődleges feladatunk ilyenkor az, hogy tájékozódjunk, informálódjunk és tényleg elinduljon egyfajta kommunikáció ebben a dologban. Nagyon sok mindenben tájékozódhattam, nyilván merülnek fel kérdések az emberben, de azt hiszem, alapvetően az a fontos, hogy az otthoni, hétköznapi politikai életben benyomások tegyenek ránk, és úgy igyekezzünk a dolgainkat mi csinálni Magyarországon, hogy az itteni magyarság megmaradását, kultúrájának ápolását és érdekeit szolgálja az, amit csinálunk. Tehát ebből a szempontból szerintem ez fontos és informatív reggel volt.

A magam részéről azt tudom mondani, hogy nyilván többen vannak köztetek, akik mondjuk így, az európai jobboldali pártcsaládban valamilyen módon konzervatívok között beágyazottak. Nyilván ez is egy fontos kérdés a magyarság szempontjából, hogy mindenki az aktuális pártcsaládjában próbálja tenni a dolgát nemzeti érdekeink és közös érdekeink tekintetében. Nekem az az egyik fontos feladatom ma szerintem, hogy felajánlom, hogy a jelenlegi szlovákiai politikai helyzet tekintetében fontos lehet - és az eddigieknél jobban

felértékelődik talán -, hogy az európai baloldali pártcsaládon belül a szlovákiai magyarság érdekében mi az, amit meg lehet tenni.

Én ebben az eddigi hagyományoknál egy erőteljesebb segítségét szeretném felajánlani a magyarországi baloldalnak, a Magyar Szocialista Pártnak, szerintem ebben vannak még tartalékok. Tudom, hogy a szlovákiai közállapotok és a hétköznapok helyzete ennél egy összetettebb dolog, minthogy ezt az európai szintén ilyen módon és teljesen egyszerűen lehessen rendezni, de azt hiszem, ebben az európai elveknek és a nemzeti érdekeinknek megfelelő válaszokat lehet adni. Egyébként a kettős állampolgárság kérdésre - de utalnék itt egyébként csak egy fél mondat erejéig akár a Beneš-dekrétumokkal kapcsolatos felvezetőben elhangzott felvetésekre -, azt hiszem, egy kisebbségek iránt toleráns, európai baloldali ember számára ezekre triviális válasz adható Európában, és jó volna szerintem minél inkább minimumplatformokra terelni ezeknek a kérdéseknek a megválaszolását. Tehát ebben én személyesen - a pártom nevében is mondhatom - egy új lapot nyitnék.

Sokat hallottam pályázatokról, egyébként elég sokat Európáról és összefüggésekről. Hogy direkt összefüggések milyenek vannak, arról kevesebbet, tehát maga az európai uniós csatlakozás, a két ország európai uniós csatlakozása mennyire segítette Interreg-pályázatokkal, civil együttműködésekkel, gazdasági együttműködésekkel itt a konkrét úgymond határok felszámolását, magyarán a felvidéki magyarság, a szlovákiai magyarság kulturális és gazdasági kapcsolatainak élénkítését az anyaországgal ebben a tekintetben.

Tegnap este többet hallottam egyébként a Gyórhöz való közelségről, egyébként kifejezetten a Csallóköz tekintetében. Egyébként ez felmerült bennem az ifjúsági munkanélküliség kapcsán is, amit Bence kérdezett, hogy esetleg az itteni munkanélküliségi helyzetet valamelyest sikerül-e ilyen módon is oldani. Tehát mennyire tudja ez a térség a korábban működő gazdasági, kulturális és egyéb kapcsolatokat az Európai Unió segítségével újraéleszteni, dinamizálni? Mennyire működik ez a dolog? Azt hozzátenném, hogy kelet-magyarországi vagyok, tehát azért is kérdeznék rá konkrétan, mert nyilvánvalóan kisebb rálátásom van, különösen ebben a földrajzi térségben.

Tehát ami a konkrét: ez a fajta Interreg európai uniós pályázatok lehetősége. Egyébként az ebben való kooperációt lehet-e Magyarországról segíteni? Ez egyébként, mondjuk, két nyugatabbra lévő EU-s tagállam között teljesen triviális, tehát nem hiszem, hogy ördögtől való dolog lenne, sőt kívánatos dolog lenne. Szerintem hosszú távon a nemzetek közötti megbékélést és a közös pontok keresését is szolgálná talán, tehát én hiszek benne, hogy a mi unokáink már azért egy nyugodtabb, békésebb politikai klímában fognak talán élni itt ebben a térségben, a Kárpát-medencében.

És még egy, ami nem kérdés kifejezetten, hanem csak egy felajánlás: nyilván nálam is van névjegykártya, úgyhogy ha vége a bizottsági ülésnek, személyes névjegykártya-csere történhet bárkivel, ezt mindenkinek felajánlanám. A másik pedig a baloldali európai pártcsalád lehetőségeinek a felajánlása volna a hétköznapi problémákban és általánosságban az alapelvekben, amelyek szerintem mindenkor segíthetik a munkát.

Első körben talán ennyi, aztán meglátjuk még, hogy milyen irányba megy még a beszélgetés.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Alapvetően azt gondolom - csak annyit reagálnék -, hogy a Nagymegyer és Győr közötti 22 kilométernyi távolság valójában nem sokkal kevesebb, mint a Miskolc-Kassa közötti távolság, és valójában azt gondolom, hogy az is Felvidék, remélem, ott is van valami kapcsolat, nemcsak Győr és itt, hanem valójában egészen a határ mentén, hiszen a Felvidék nemcsak egy bizonyos Csallóközről szól, hanem valójában egészen nagy területéről Szlovákiának.

(*Jelzésre:*) Baráth Zsolt képviselő úr, parancsoljon!

Baráth Zsolt hozzászólása

BARÁTH ZSOLT (Jobbik): Köszönöm az információkat, amelyekhez máshogy nem tudtam volna hozzáférni. Ezzel vállalom azt a tájékoztatásomat, amit azonban mindig ezeken a kihelyezett bizottsági üléseken sikerül helyretenni, és ilyenkor meg szoktam köszönni Kapus Krisztián elnök úrnak is.

A magyarországi belpolitikai és külpolitikai élet azért mindig a határon túli magyarországi részekkel nagyon összekapcsolódik többféle szempontból, amit mi most majdnem háromféleképpen próbálunk itt a kérdéseinkkel vagy a hozzászólásainkkal képviselni. Rá is térnek konkrétan a kérdésekre konkrét személyekhez, előadókhoz.

Csémi Szilárdhoz az lenne a kérdésem - volt egy olyan mondata, amit szó szerint lejegyeztem, megütötte a fületem, több minden persze, de nem tudok mindenre visszatérni, nem is akarok, mert akkor valószínűleg estig itt ülnénk. Volt egy olyan mondat, hogy „olyan nemzedéket kinevelni, amely szélsőségek nélkül büszke gyökereire”. Ez egy nagyon érdekes és nagyon elgondolkodtató megállapítás. Esetleg ezt ki tudnád fejteni bővebben? Mellesleg teljesen egyetérték a kijelentéssel.

Csillag Krisztinához lenne egy olyan kérdésem - nem tudom, hogy jól értettem-e, éppen azért kérdezem, az RMS-t képviseled -, hogy hogyan jött ide ez a Most-Híd, mennyire értettem én félre, amit fejtegetél néhány mondatban. Hogyan kapcsolódik az RMS-hez, illetve mit akartál ezzel mondani? *(Csillag Krisztina: Ez a program neve. Ez a neve, hogy Most.)* Ez egy érdekes asszociáció. *(Neszméri Tünde: De az a program régebbi, mint a...)* Akkor köszönöm, meg is kaptam a választ.

Antal Jurajhoz lenne az a kérdésemhez, hogy van ez a kiadvány, ez a European Democrat Students, és a három kalász, ahogy említetted, tehát egyrészt a konzervativizmus lenne az egyik kalász, a második a kereszténydemokrácia, ahogy mondtad, és a harmadik a liberalizmus. Ezt milyen összefüggésekben, milyen ideológiai vagy akár politikai összefüggésekben lehet értelmezni?

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Alapvetően azt gondolom, hogy bárki elkezdheti a hozzászólást, de akár az előadók sorrendjében is haladhatunk. Csémi Szilárd Kismedve!

Csémi Szilárd hozzászólása

CSÉMI SZILÁRD, a Magyar Ifjúsági Konferencia Állandó Bizottságának alelnöke: Akkor mennék sorban a kérdésekkel.

Az együttműködés volt az első kérdés. Az együttműködés már 1999 előtt is, amikor a Magyar Ifjúsági Konferencia megalakult, eléggé élénk volt, ahogy itt el is hangzott, Magyarország és a határon túl összefüggésben volt, együtt próbált dolgozni, a rendszerváltás után pedig különösen. A Magyar Ifjúsági Konferencia viszont nagy lökést adott ebben, mert ez egy olyan ernyőszervezet lett, ami közös fórumot adott a legnagyobb országos szervezeteknek, az ernyőszervezeteknek, és azon keresztül a helyi szervezeteknek is, és itt nagyon sok együttműködési lehetőség alakult ki. Ez a mai napig tart, nagyon sokféle programok voltak. Sajnos a Magyar Ifjúsági Konferencia működése - tudjuk nagyon jól - hullámzó volt, volt két év, amikor nem is volt összehívva. Ennek ellenére, úgy érzem, nagyon sokat tett a dologért, és ez máig tart.

Ezzel összefüggésben átugornék a gazdasági dolgokra meg az európai uniós támogatásokra, mert ezzel összefüggenek. Ezek a lehetőségek, amelyek megnyíltak az EU segítségével, illetve a szomszédos tagállamok segítségével, hatalmas segítséget nyújtottak a civil szervezeteknek, együttműködhetnek, anyagi forrást szerezhetnek arra, hogy ezek az együttműködések kialakuljanak a közösségépítés, hálózatépítés terén is. És amennyire lehetett, ebben a felvidéki magyarság is megpróbált, és be is kapcsolódott. Azt el kell

mondani, hogy a határ menti együttműködésekben azért más régiókhoz képest a felvidéki magyarság talán - én úgy érzem - nem tudta annyira hatékonyan kivenni a részét, és most, hogy már az a fajta program, ami eddig volt, lezárult, kimerültek az alapok, lehet, hogy elhalasztottunk egy hatalmas nagy lehetőséget. De akik kihasználták, ott nagy segítség volt.

Úgyhogy az együttműködésekkel kapcsolatban élő együttműködések vannak, én magát a cserkészszövetséget kiemelném, hogy mi egy összmagyar cserkészletben gondolkozunk folyamatosan már húsz éve, mióta megalakult a Magyar Cserkészszövetségek Fóruma, és ez az utóbbi 2-3 évben egyre konkrétabb formában alakul meg, például az újság is, amit kézhez kaptatok, az mint összmagyar cserkészújságként jelenik meg most már együttműködésben.

A munkanélküliséghez annyit tennék hozzá, hogy sújt minket a munkanélküliség, viszont amit már említettem is, épp most januártól indult be egy olyan program, hogy a különböző EU-s források átcsoportosításával úgymond 29 év alatti munkavállalókat próbálunk segíteni azzal, hogy ha munkahelyet teremt a vállalkozó vagy akár egy ifjúsági szervezet is - és itt nagyon fontos a civil szervezet, most bevették a civil szervezeteket is -, akkor kaphat rá lehetőséget, ha tudja vállalni, hogy 2 évig megtartja azt a munkahelyet, akkor egy éven keresztül folyósítják neki a jövő fizetésének akár a felét is. Tehát egy eléggé jelentős összeget tudnak folyósítani. Most indult, még nincs tapasztalat róla, reméljük, hogy ez pozitív lesz. Nem tudom, hogy milyen bürokráciával jár, mert még nem sikerült például nekünk sem átolvasni a programot, mert most jelentek meg az ezzel foglalkozó kiírások.

Az előzőekről talán majd Tünde fog tudni bővebbet mondani, vagy Ákos, ők ebben jobban otthon vannak.

Továbbképzés, felsőoktatás, úgy érzem, hogy majd itt a Selye Egyetem vagy a diákhálózat képviselői bővebbet tudnak mondani.

Visszatérve ezekhez az alapoknak a lehetőségéhez - Interreg, határon átnyúló, ide vehetném a „Fiatalok lendületben” programot -, a szlovákiai magyarság ezeket nagyon gyéren tudta kihasználni. Főleg az Interregre gondolok, ott hatalmas önrészek vannak, és különösen ha az ifjúságra tekintek, nincs miből önrészt biztosítanunk, és már az előző években is többször olyan kérést fogalmaztunk meg akár a Magyar Ifjúsági Konferencián belül, akár más fórumokon is, hogy egy ifjúsági alap kialakításával ezt is lehetne segíteni, hogy ilyen célokra, ilyen pályázatoknál önrészekkel segítse a kormányzat a határon túli magyarokat.

Talán a „Fiatalok lendületben” program az, amit a legjobban ki tudunk használni, mert ott van egy lehetőség arra, hogy előfinanszírozásban egy jelentős összeget megkapjunk. Viszont el kell mondanom, hogy nem használtuk ki eléggé. Például a cserkészszövetség igazából az utóbbi két évben használta ki az alapból a demokrácia projektet vagy az együttműködések, míg az önkéntes szolgálatrészt használtuk. De sorolhatnám a magyar szervezeteket, itt van például Bial Judit, aki nagymegyeri ifjúsági szervezetet vezet, és ő itt nagyon sok ilyen pályázattal találkozott, ebben van tapasztalata, lehet, hogy ő majd többet tud róla mondani. Én még ide sorolnám talán a visegrádi alapnak a pályázatát is, bár az specifikus, itt ebben már sikeresebbek voltunk.

A felvidéki magyar lakta rész most már egyre keskenyedőnek, hosszúnak látszik, folyamatosan minden részen vannak együttműködések a határ mentén, úgyhogy hála istennek ez élő kapcsolat.

A szélsőségmentes, büszke gyökerekkel rendelkező generációnak a kinevelése nagyon nehéz feladat, a cserkészszövetség már a megalakulásától kezdve úgy mondom, hogy nem ilyen hangsúllyal, de folyamatosan ezt tűzte ki célul, és szerintem a jelen levő ifjúsági szervezetek is mind egyetértenek abban, hogy ez egy nagyon fontos tevékenység, és ők is ezt támogatják. Úgy érzem, hogy történtek előrelépések, mert az utóbbi időben egyre objektívabban lehet nézni a dolgokat, a magyar kormány, a szlovák kormány segítségével vannak ilyen vegyesbizottságok, amelyeken keresztül úgy tudom, közös történelemkönyv

kiadására van terv és lehetőség, amin már dolgoznak. Ha egy ilyen objektív iratot kézbe kap valaki, neves emberektől, szerintem ez sokat segítene.

Amúgy meg könnyű helyzetem van, mert pontosan Stágel Bence kezében látom azt a könyvet, kiadványt, amit Tündének köszönhetően mindannyian megkaptatok, ezt érdemes elolvasni, ott nagyon sok minden érzelemmentesen, korrekten le van írva a felvidéki magyarságtól, én többször is átolvastam, nagyon tudom ajánlani, hogy otthon olvassátok el, amikor hozzájuttok. Nagyon sok minden fogalmat tudtok tisztázni, például hogy a Felvidék fogalma az elmúlt évszázad folyamán hogy változott, hogy eleinte a főnti területek voltak értve alatta, ma inkább két részben értjük, egyrészt valakik úgy értik, mint egész Szlovákia, főleg a nem mondom, hogy szélsőséges, de egy kicsit nemzetibb vonal, ugyanakkor ahogy használjuk mi, idehaza, akkor inkább a magyar lakta területeket, ezt a keskeny nadrágszíjat értjük alatta elsősorban.

Tehát sok ilyen kis apró lépés, gesztus van. Most az utóbbi 2-3 évben a szlovákiai magyar kerekasztalt említeném, vagy például említeném a kétnyelvű szlovákiai mozgalmat, ami egy anonim ifjúsági mozgalom, és sok más ilyen hasonló mozgalmat említhetnék, amelyek mind-mind azt próbálják elérni, hogy a jogainkat kihasználjuk törvényes eszközökkel, az érzelmeket jó értelemben kizárva belőle, az objektív dolgokkal foglalkozva. Én erre csak ezt tudom mondani. Ennél többet jelenleg nem tudunk tenni, de ezt tesszük folyamatosan. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Annyit átkötésül, hogy jártunk Sepsiszentgyörgyön, másfél hónapja jelent meg a Székelység története tankönyv, amely tankönyvet éppen várjuk Kiskunfélegyházára, mert mint polgármester azt is ígértem, hogy minden iskolai könyvtár kap egy Székelység története tankönyvet, és az osztályfőnöki órákon szeretnék tanítani a székelység történetét. Úgy gondolom, ez is az a könyv, amiről beszélél, része kell legyen a magyar iskolák történelemtanításának, és ha nem is feltétlenül a történelem órán, de legalább az osztályfőnöki órákon kell erről beszélni, és kell arról is, hogy valójában nemcsak a gyerekeket tanítjuk, hanem a tanárokat is.

Köszönöm szépen. Ki szeretné folytatni? (*Jelzésre:*) Juraj!

Antal Juraj hozzászólása

ANTAL JURAJ, a European Democrat Students elnöke: Szerintem mivel én voltam az RMS-ben, mielőtt a Krisztina decemberben átvette a stafétát, ehhez hozzászólnék, hogy az RMS-nek Magyarországon partnere nem volt, mert nem volt Magyar Ifjúsági Tanács. Ez most alakulóban van, vagy már megalakult, nem tudom, hogy pontosan mi a status quo, de sok éven át nem volt. A 72 órás projekt esetében, amibe Magyarországot is bevette az RMS, meg a csehekkel, az osztrákokkal is együttműködött, egy civil polgári szervezet volt a tagja ennek a projektnek, nem egy országos szervezet vagy szövetség.

Nem tudom, Tünde te tudsz a szociális ügyekről meg a biztosításokról beszélni? (*Neszméri Tünde bólint.*) Jó. Akkor azt kihagyom.

A három kalászhoz vagy a három pillérhez hozzászólnék. Most per pillanat az EDS 42 tagszervezetből áll össze 35 országból, tehát nemcsak az Európai Unióból, hanem azon kívül is, van török és van izraeli tag is. Ezt azért húztam alá, mert mi vagyunk az egyetlen európai szervezet, ahol tudnak ifjú izraeli és török politikusok találkozni egy semleges térben, és megbeszélni a dolgaikat, ahogy ők nem találkoznak mindennapi életben. Összesen 1,6 millió hallgatót képviselnek ebben a szervezetben.

A válaszhoz vezet, hogy miért van ez a három kalász így. Az elején úgy volt, hogy konzervatív és kereszténydemokrata, be is volt írva a nevébe. A liberalizmus azzal jött, hogy ha konzervatív vagy kereszténydemokrata is, gazdaságilag a liberalizmus ott van, a gazdasági liberalizmus. És vannak azok a tagszervezetek, amelyek tisztára szekulárisak, például a

svédek, a norvégok, akik azt mondják, hogy igen konzervatívak vagyunk, de olyan dolgokért állnak ki, amelyek más ország definíciójában nem lennének konzervatívak, és inkább a liberalizmus felé fordulnak; úgyszintén például a bolgár szervezet, amely azt mondja, hogy pro-európaiak - nem tudom, mit jelent pontosan az ő definíciójukban, de ők pro-európaiak -, és úgyszintén liberálisak a közgazdasági kérdésekben, 10 százalékos adót akarnak mindenütt Bulgáriában, és azt hiszem, most már van is 15 százalék, nem tudom. Ezért van ez a három kalász és a három pillér.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem, hogy kíván-e még valaki a felmerült kérdésekre válaszolni.

Neszméri Tünde hozzászólása

NESZMÉRI TÜNDE (Magyar Közösség Pártja): Megpróbálok röviden válaszolni, volt több olyan dolog, ami felmerült. Kár, hogy Mészáros Alajos képviselő úr már nincs itt, mert talán jobban tudott volna válaszolni az EU-s dolgokkal.

Kezdem a baloldali segítséggel a jobboldal irányába, értem úgy, hogy a felvidéki magyarok irányába. Annak idején, amikor első ciklusban voltunk ott Magyarországról és Szlovákiából is képviselőként - tőlünk Bauer Edit volt ott és Duka Zomolyi Árpád -, nagyon jó együttműködés volt az MSZP-s képviselőkkel. Nem tudom, hogy milyen oknál fogva, de a második ciklusban ez a nagyon jó együttműködés a képviselők között megszűnt. Nem hiszem, hogy éppen azért, mert olyan sokat nem változtak a képviselők, itt valamilyen egyéb gond lehet. Nem tudom, hogy az úgynevezett pártcsalád miatt van-e ez, de magyar ügyben nem hiszem, hogy a pártcsalád dönt abban, hogyan viselkedjenek Edit vagy Alajos képviselőink.

Azt tudnám javasolni - ha meg tudjátok mondani a saját képviselőiteknek -, hogy próbálják meg felvenni velük a kapcsolatot, és kérdezzék meg, hogy mire van szükségünk. Akkor valószínűleg el fogják mondani, és valószínűleg meg fogjátok tudni találni azt a közös utat, ahol a mi problémáinkat, illetve a jelenleg Magyarország határain kívül élő magyarok problémáit meg lehet oldani.

Volt még kérdés a munkahelyteremtésről, illetve a szociális kérdésekről. Vannak kormányzati lépések, márpedig azon oknál fogva is, hogy gyakorlatilag az Európai Unió - csúnya szólva élve - ráparancsolt a tagállamaira, hogy a fiatalok munkanélküliségének a problémáját oldják meg. Szlovákiában ezzel a módosítással, hogy a fizetés 50 százalékát fogják állni, megszűnt egy eddig látszatra jól bevált gyakorlat, amit úgy hívtunk, hogy abszolvens gyakorlat, ha ezt magyarra lefordítjuk. Itt gyakorlatilag a 26 év alatti fiatalokat alkalmazhatták cégek úgy, hogy önekik minimális ráfordításba került. A gond az egész történettel az volt, hogy ez egy félmunkaidős szerződés volt, tehát heti húsz óráról szólt. Gyakorlatot próbált szereztetni a fiatal, középiskolát vagy egyetememet végzett emberkével, és ezt nagyon sok esetben kihasználták egyébként a munkaadók. Fél évre lehetett fölvenni abszolvens praxra valakit, és utána pedig azt csinálták, hogy amikor volt megüresedés, felvettek valakit ilyen gyakorlatra, és csak a hetedik hónaptól kötöttek vele munkaszerződés. Mindösszesen addig önekik száz eurójukba került az a fiatal, a másik száz eurót egyébként a Szociális Hivatal adta.

A Szociális Hivaltól jelen pillanatban is lehet igényelni hozzájárulást új munkahelyek létrehozására. Ez nagyjából úgy működik, mint Magyarországon, tehát a cég beadja a kérelmet, aztán a szociális biztosító megítéli vagy nem ítéli meg. A hátulütője a dolognak az, hogy amennyiben az elmúlt két évben bármelyik állami hivatal felé tartozott ez a cég vagy szervezet, tehát mondjuk, az adót egy nappal később tudta csak valamilyen oknál fogva befizetni vagy az egészségügyi hozzájárulást vagy akármilyen járulékot, abban az esetben már nem szokták megadni ezt a támogatást.

Van még egy olyan, amivel próbálják motiválni a munkavállalókat, hogyha messzebb találnak munkahelyet, akkor azt is elvállalják: nem lakhatási támogatást adnak, mint Magyarországon, hanem utazási hozzájárulást. Itt megvan, hogy hány kilométerért milyen összeget tudnak adni, és ezt azoknak tudják biztosítani, akik legalább három hónapot voltak munkanélküliek, és a negyedik hónapban sikerült nekik találni munkahelyet. Egyébként már száz kilométeres távolságnál is adnak hozzájárulást, ami nyilván szimbolikus, de szerintem mindenkinek jól jön a szimbolikus összeg is.

Mint mondtam, az Európai Unió megparancsolta a tagállamainak, hogy oldja meg ezeket a problémákat, egyébként például a korai iskolaelhagyásnál is van ilyen. Szomorú statisztika van, Magyarország és Szlovákia is hátul kullog ebben a történetben, sajnos Magyarország még hátrább, mint Szlovákia: az egyik ország a 19., a másik a 23., nincs mivel dicsekedni. Az a gond, hogy azoknak az embereknek, akik csupán általános iskolát végeztek el, illetve korán elhagyták, tehát még azt sem sikerült befejezniük - van olyan régió -, 60 százaléka munkanélküli. Gyakorlatilag őket képezíteni is nagyon nehéz, ugyanis nincs mire alapozni, főleg azoknál, akik túl korán hagyták el az iskolát, és Magyarországon a nyolcadik, Szlovákiában a kilencedik osztályt sem tudták elvégezni.

Minden ilyen problematika olyan, hogy megoldásra vár. Csak kérdezem én, hogyan oldja meg a győri régió a szlovákiai munkanélküliséget, ha a győrit sem tudja megoldani; előbb talán a hazait kellene. Valószínűleg minden ország prioritásként kezeli, hogy először oldja meg a sajátját - nemzetpolitika ide vagy oda, de ez így működik.

Remélem, mindenre válaszoltam, ami a szociális ügyeket érinti.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mielőtt a Selye János Egyetem hallgatói önkormányzata következne, csak emlékeztetnék arra, hogy biztosan te fogsz tudni arra válaszolni, hogy Stágel Bence képviselő úrnak volt egy kérdése a továbbtanulási tapasztalatokról, és akkor ez nyilván érinti a felsőoktatást.

Bugár Gergely hozzászólása

BUGÁR GERGELY, a Selye János Egyetem hallgatói önkormányzatának elnöke: Ehhez a kérdéshez mindenképpen a diákhálózatos képviselőre is szükségünk lesz.

Ha lehet, akkor előtte még arról, hogy szintén Stágel képviselő úr említette a partnerszerkezeti együttműködést. A saját véleményemet vagy a hallgatói önkormányzat véleményét szeretném elmondani. 2004-ben alakul a Selye János Egyetem, de előtte a Corvinus Egyetem kihelyezett képzése volt Komáromban, aminek köszönhető az, hogy egyáltalán hallgatói önkormányzat indult el, illetve az Eötvös Loránd Tudományegyetem hallgatói önkormányzata nagyon nagy szerepet vállalt az egykori indulásunkban. Ez a partneri kapcsolat fenn is maradt, tehát a magyarországi hallgatói önkormányzatokkal és rajtuk keresztül aztán a többiekkel is nagyon jó viszonyt tudtunk kialakítani. Nekik köszönhető az Erasmus program néhány egyetemen való kiépítése, és aztán a nyitás a külföldi egyetemek felé. Tehát ilyen szinten, partnerszerkezeti viszonyban a magyarországi kis civil szervezetekre vagy hallgatói önkormányzatokra mi számíthatunk. Úgy gondoltam, hogy ez lenne a válaszom.

A másik pedig az, hogy a tanulmányaikat folytatni kívánó diákok célországában lévő diákhálózatok jobban tudnak választ adni, hiszen ők ott vannak nyolc vagy kilenc egyetemen hallgatói képviselőként, ott van Prága, ott van Budapest, és itt vannak felvidéki egyetemek. A felvidéki magyar diákok továbbtanulása szempontjából fontos az, hogy itthon tudjon elhelyezkedni, tehát főként a belföldi egyetemek kerülnek szóba. Aki komolyabban kötődik Magyarországhoz, akkor magyarországi egyetemek, itt főként a pécsi, a budapesti egyetemek a fontosak, Debrecen, illetve Kaposvár, amit még tudok. Aki műszaki, illetve komolyabb,

erőteljesebb tanulmányokat akar folytatni, annak egyértelműen Csehország, hiszen megvan hozzá a szlovák vagy szláv tudás.

Elenyésző a diákoknak az a része, akik aztán külföldre, mondjuk Németországba vagy Angliába mennének tanulni, ők inkább a részképzéseken belül, tehát itthoni egyetemeken tanulnak, és fél évet, illetve egy évet tanulnak kinn részképzésen. Aztán lehet, hogy a későbbiekben, ha vonzóvá válik számukra, akkor már egy egyetem elvégzése után mennek ki külföldre. De igazából nekem az a tapasztalatom és a mi fölmérésünk azt mutatja, hogy az itthoni egyetemeket - és hála az égnek, most a Selye János Egyetemet is - egyre többen választják, gyarapszik a hallgatói létszámunk, és a legszínvonalasabb gimnáziumokból és középiskolákból is hozzánk jönnek aztán a diákok. Felvidék-szerte, tehát kelettől nyugatig le van fogva minden, úgyhogy konkrét fölmérésünk, illetve egyértelmű fölmérésünk erre a dologra nincs. Ha rektor úrnak van is, a hallgatói önkormányzatnak nem szükséges, hogy legyen, de úgy tudom, hogy a diákhálózatnak vannak nem mérvadó, de a saját szempontjából jelentős fölmérései ezzel kapcsolatban, úgyhogy majd Balázsból még hallhatunk róla.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Akkor kérdezem, hogy az első körhöz van-e még kérdés. *(Jelzésre:)* Parancsolj, Tamás!

Süll Tamás hozzászólása

SÜLL TAMÁS (Fiatal Reformátusok Szövetsége): Nem kérdés, hanem válasz. Köszönöm szépen. A Fireszt, a Fiatal Reformátusok Szövetségét képviselem, vagyis a Szlovákiai Református Egyház ifjúsági szervezetét, és a kérdés a határon átnyúló együttműködésre vonatkozott. Ehhez azt hiszem, azt a tényt is szükséges tudni, hogy 2009-ben megalakult a Magyar Református Egyház, ami szintén egy kis vizet kavart, legalábbis a szlovák oldalról, a történelemismeret hiányosságában talán, hiszen valóban ez a nadrágszűj kihát az egyházi életre is. Ezzel szerette volna kifejezni a Kárpát-medencei, illetve a tengeren túli református közösség is az egységét, és ehhez tartozik az, hogy ifjúsági szervezetek is ezt a lehetőséget kihasználják, természetesen a maguk szintjén, tehát egyházi szinten, és így a Magyarországi Református Egyház úgynevezett generális konventjének alakult egy ifjúsági bizottsága, amit tulajdonképpen a Budapesten székelő református egyháznak a zsinati irodájáról tudják koordinálni, az ifjúsági irodából, és így rendszeresen, évente legalább háromszor vagy négyszer találkozik egy úgynevezett ifjúsági bizottság, ami a Kárpát-medencei szintű ifjúsági szervezeteket öleli fel.

És konkrétan aztán a minden két évben megszervezendő úgynevezett Csillagpont Református Ifjúsági Találkozót említeném, ami Magyarországon volt eddig, ha jól tudom, 2000 óta megszervezve, ami azt jelenti, hogy két évente nyáron egy fesztiválra összejönnek a fiatalok; a tavalyelőtti alkalmon több mint háromezer fiatal volt. Természetesen az, hogy református, nem kizáró, hanem maga csak a megnevezés, tehát ökumenikus jellegű, hiszen mindig is figyelembe van véve egyrészt az evangélikus szélrózsa, illetve a katolikus oldalról is az ifjúsági fesztiválok. Tehát ebben látom én nagyon fontosnak azt, hogy ugyanúgy, ahogy a cserkészek is a maguk szintjén, tehát a cserkészettel együtt akár Kárpát-medencei szinten van együttműködés ebben is.

Visszatérve a jogainkra, tehát ami a Szlovákiában élő magyarságot illeti, azt hiszem, valóban nagyon fontos, amit Szilárd mondott, a család, a család megélése és az egyéni hozzáállás. Én egy kicsit önkritikus vagyok magunkkal szemben, a Selye János Egyetemen is, én ifjúsági lelkész, illetve az egyetemi oldalon lelkész vagyok, és nagyon fájlalom azt, hogy nagyon sok egyetemi tanár, nagyon sok egyetemi hallgató és nagyon sok privát magyar személy szlovákosított névvel él. Tehát konkrétan a hölgyeknél az „ová” toldalék, illetve a keresztnévnek a magyar változata, amire lehetőség van, természetesen az okok, a kifogások

ott vannak, hogy bonyodalmakkal jár. Én azt hiszem, hogy itt radikális kellene legyen egy-egy személy. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem, hogy akkor a válaszkörben van-e még válasz. *(Jelzésre:)* Igen, parancsolj!

Csonka Ákos hozzászólása

CSONKA ÁKOS: Csonka Ákos vagyok, a VIA NOVA ICS nemzetpolitikai kabinet vezetője. Arra szeretnék reagálni, ami felvetődött, az „ovátlanítás”, illetve Stágel képviselő úrnak a provokatív kérdése, mert a mi két szervezetünk nagyon jó viszonyt ápol.

Először bemutatnám a szervezetem, remélem, senki nem most hallja először a VIA NOVA nevet, de azért pár információt elmondanék róla. Alapjában véve polgári társulás vagyunk, de úgy szoktuk mondani, hogy ahogy régen a történelem során voltak félkatonai szervezetek, mi ilyen félpolitikai szervezet vagyunk, alapjában véve civilek, de van egy politikai éle is, és aki szeretne a politikában érdekérvényesítő munkát kifejtetni, annak is teret engedünk. Ezt az MKP-val most éppen megújuló megállapodási, együttműködési szerződésünk fixálja, és kifejezetten a fiatalok megszólítása a fő profilunk, mi egy ifjúsági albizottság vagyunk, nem kell senkinek ragoznom, nem a legegyszerűbb feladat. A felnőtt társadalom is egyre jobban inkább az apolitikusság és a közöny felé halad, ez a fiatalokra hatványozottan igaz, ezért néha úgy érezzük, hogy szélmalomharcot folytatunk.

Ez nem felvidéki specifikum, Kárpát-medencei, vagy inkább úgy mondanám, világmódszert, és itt konkrétan nálunk okokat keresve leginkább a politikusaink elhitteltetését tudnám kiemelni, most nem akarok senkit konkrétan megnevezni, kormánypárti, ellenzéki vagy kisebbségi politikust, úgy együtt sikerült mindenkinek, hogy az emberek így álljanak a politikához. Ezért is elég nehéz a mi munkánk, mert bármit szeretnénk elérni, egyből ferde szemmel, gyanúsán néznek ránk, keresik a háttérben az indokokat, okokat.

Ha már itt szóba jött a Felvidék, és lényegében felvidéki problémákról van szó, a legkomolyabb problémának én azt vélem itt Felvidéken, ami pár napja Pozsonyban Csáky Pállal egy beszélgetésen hangzott el, hogy a felvidéki magyarságnak az utóbbi időben elmaradtak a sikerélményei. Tehát rendre elmaradt az, aminek kézzel foghatóan örülni tudunk. Ilyen apróságok, de nagyon fontos dolgok, például a Selye Egyetem megalakulása, illetve például a Párkány-Esztergom közötti Mária Valéria híd, amit konkrétan az emberek meg tudnak fogni, és tudnak örülni. Ez az utóbbi időben rendre elmarad, ugyan a civil szféra reneszánsza hatására vannak részsikerek és apróbb dolgok, amiket ki tudunk emelni, például egy performance-akció során kitesznek egy magyar helységnevtáblát a vasúttársaság tudta nélkül, de ezek egyelőre csak részsikerek, és áttörő erő egyelőre nem mutatkozik ebben.

Több dolog is felmerült, ami a programunkban kiemelten fontos, nem tudom, mennyire tudják, Magyarországon is, Felvidéken is most folynak a beiratkozások, a VIA NOVA már több éve egy beiratkozási kampányt folytat azért, hogy minél több magyar gyerek legyen az iskolában; nem azért folyik a kampány, hogy a szlovák szülőket győzködjük, hanem sajnos a magyar szülőket kell győzködnünk és kampányolnunk azért, hogy magyar iskolába írassák gyermekeiket. Illetve idén indult a névmagyarosító kampány, csúnya szóval névmagyarosító, de inkább visszamagyarosító, mert nagyon sokan használják szlovákul, illetve a szlovák helyesírás szabályai szerint írják a magyar nevüket. Ezek ellen próbálunk egyfajta figyelemfelkeltő kampányt indítani.

Már említettük, hogy olyan világot élünk, hogy kampányolunk azért, hogy magyar gyerekeket magyar iskolába írassanak, kampányolunk azért, hogy az emberek magyarul használják a neveiket, kampányt kell indítanunk azért, hogy a népszavazáson magyarnak vallják magukat, kampányt kell indítani azért, hogy éljünk jogainkkal, és akkor jön a

számonkérés vagy jön a szemrehányás, hogy átpolitizált az élet. Hát ilyen közegben nem csoda, hogy átpolitizált a közélet, amikor lassan azért is kampányt kell indítanunk, hogy az emberek gondolkodjanak. (*Derültség.*)

Egy-két fontosabb országos fesztiválunkat, eseményünket kiemelem a teljesség igénye nélkül. Van a Határtalan zenei fesztivál, ez inkább könnyűzenei fesztivál, amivel megpróbáljuk becsempészni a fiatalokhoz a nemzettudatot a sorok közé, illetve hasonló a Kapocs tábor. Idén szeretnék indítani egy szabadegyetemet, egyelőre szervezés alatt van, meglátjuk, hogy sikerül-e megvalósítani, illetve egy tehetségkutató, tehetséggondozó programot az alap- és középiskolák számára, hogy az identitástudatot megőrző fiataloknak valamilyen támogatást tudjunk nyújtani.

Most jutottam el oda, amivel kezdtem, hogy milyen kapcsolataink vannak: több éve Kocsis Dani barátommal, illetve az elnök úrral nagyon jó viszonyt ápolunk az Ifjúsági Kereszténydemokrata Szövetséggel, illetve megállapodási szerződésünk van a Fidelitasszal is, de több magyarországi partnerszervezetünk is van, polgári társulásoktól kezdve egyéneken keresztül sokan mások.

Körülbelül ennyit szerettem volna mondani.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Akkor átadnám a szót Téglásy Kristóf főosztályvezetőnek, valójában a kormány munkájáról is ejtsünk szót.

Téglásy Kristóf hozzászólása

TÉGLÁSY KRISTÓF (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Köszönöm szépen. Csak egy-két dolgot szeretnék itt megemlíteni, ami itt szóba került főleg a válaszok során, és azt gondolom, hogy érdemes megjegyezni.

A Nemzeti Ifjúsági Tanács - tehát ha úgy tetszik, a magyarországi megfelelője a Szlovákiai Ifjúsági Tanácsnak - megalakult decemberben. Ez valóban egy régóta húzódozó adósság volt, körülbelül 1995-98 óta próbálta mindenki megalakítani, nem sikerült leültetni egy asztalhoz a magyarországi ifjúsági szervezeteket, de nekünk végül is igen, illetve a mostani próbálkozás vagy ez a munka eredményes volt, és decemberben megalakult a Nemzeti Ifjúsági Tanács. Tehát az Európai Unió tagállamai közül utolsóként ugyan, de már Magyarország is rendelkezik Nemzeti Ifjúsági Tanáccsal, és a European Youth Forumnak tagja lesz, ahol a különböző országok ifjúsági tanácsai tudnak együtt dolgozni.

Az FLP, a „Fiatalok lendületben” program itt említésre került. A „Fiatalok lendületben” program 2013 decemberéig tart. Ez praktikus azt jelenti, hogy 2013 októbere körül lesz az utolsó pályázati kör, hiszen ez az Európai Unió hétéves költségvetési ciklusaihoz igazodik, de itt a lelegején a képviselő úr már említette a 2014-20-as európai uniós költségvetés kérdését. Sokáig fennállt az a veszély, hogy megszűnik az ifjúsági különbüzdse vagy különprogram projekt, egy Erasmus for All nevű programba vonták össze az ifjúsági, az oktatási, a sportcélú támogatásokat vagy projekteket, de sikerült elérni - nem utolsó sorban Magyarország határozott kiállításával, természetesen Németország, Belgium, Franciaország és még egy-két más állam is benne volt ebben a kezdeményezésben -, hogy ha már összevont program lesz, akkor egy kifejezetten ifjúsági célra elkülönített alprogram legyen. Ez ugye azt jelenti, hogy az Erasmus for All-on belül egy meghatározott és fixált költségvetési összeg fordítódik az ifjúsági programokra, ezzel sikerült elérni, hogy maradjon kifejezetten ifjúsági célra datált keret. Úgyhogy ily módon az FLP ugyan megszűnik vagy véget ér, de ifjúsági program a 2014-20-as költségvetésben is lesz. Ahogy Kismedve is említette, ennek nincs önrésze vagy nagyon csekély, úgyhogy ezt érdemes lenne jól kihasználni.

Tájékoztatásul még elmondanám, hogy a Gyermekek- és Ifjúsági Alap keretére 2012-ben egy 25 millió forintos részpályázat volt kifejezetten határon túli magyar ifjúsági szervezeteknek, és 2013-ban is lesz a GYIA keretterhére kifejezetten határon túli

szervezeteknek támogatás. Itt a pénzügyi, technikai szabályok miatt sajnos egy magyarországi befogadó vagy gesztorszervezettel közösen tudnak pályázni, de reméljük, hogy erre megtaláljuk a megoldást, hogy minél könnyebben tudjanak pályázni.

Még egyetlenegy dolgot említenék meg: a Nemzeti Ifjúsági Stratégia 2012-13-as cselekvési terve is - amelyet decemberben kormányhatározat szintjére emelt a kormány - tartalmazza a határon túli ifjúsági szervezetekkel való együttműködést, illetve ezeknek az ifjúsági szervezeteknek a segítségét. Ez elérhető nyilván az interneten, és azt gondolom, ez már kormányhatározat szintjén is kimondja, hogy a magyarországi ifjúsági szervezetek, illetve a magyar ifjúságért felelős minisztérium együttműködik a határon túli ifjúsági szervezetekkel. Azt gondolom, ennek meglesz az a gyümölcse, hogy jobban tudják a felvidéki ifjúsági szervezetek is kiaknázni azokat a lehetőségeket, amelyeket a magyar kormány tud biztosítani.

Még egy szerintem elég jelzésértékű vagy gesztusértékű, de fontos lépést tettünk: a „Fiatalok lendületben” program bírálóbizottságába a Magyar Ifjúsági Konferencia is delegál egy tagot, pontosabban a Magyar Ifjúsági Konferencia állandó bizottságának elnökét a „Fiatalok lendületben” program bírálóbizottságába meghívtuk, illetve helyet kapott, úgyhogy közvetlenül is részt tud venni az FLP-s döntésekben a Magyar Ifjúsági Konferencia mint a határon túli ifjúsági szervezetek képviselője.

Azt gondolom, ezek olyan pontok, amelyeket érdemes a felvidéki ifjúsági szervezeteknek is figyelemmel kísérni és kihasználni, mert valóban vannak még olyan források, hogy kihasználatlanul maradtak bizonyos keretek. Azt gondolom, itt még tudunk segíteni a határon túli ifjúsági szervezeteknek és természetesen ezen belül a felvidéki ifjúsági szervezeteknek is.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tekintettel arra, hogy az „egy kérdés és a válaszkör” körülbelül egy óra volt, így most egy rövidebb kört nyitnék. Valójában ez a zárókör lenne, arra szeretnék mindenkit biztatni, hogy ha még kérdése van, hozzászólása van, most ebben a körben tegye meg. *(Jelzésre:)* Ismét köztünk Kovács Balázs.

Kovács Balázs hozzászólása

KOVÁCS BALÁZS (Szlovákiai Magyarok Kerekasztala): Köszönöm a szót. Elnézést kérek, telefont kellett váltanom, hogy minél pontosabb adatokkal, minél tárgyyszerűbben tudjam bemutatni a helyzetképet. Gondolom, Bence bemutatta a szlovákiai magyar fiatalok továbbtanulásának a struktúráját. Néhány száraz, de sokatmondó adatot szeretnék ebbe betuszkolni.

A diákhálózatnak volt egy belső felmérése - ez három évvel ezelőtt készült - az érettségi előtt fél évvel álló gimnazisták és szakközépiskolások körében, és a továbbtanulásukra voltunk kíváncsiak, hogy milyen célországot választottak. A reprezentatív minta alapján az összes megkérdezett 58 százalék preferálja Szlovákiát, közülük egyharmad magyar nyelvű képzést választana, kétharmad pedig értelemszerűen szlovák nyelvű képzést. 20 százalék volt azoknak az aránya, akik Magyarországon képzelték el a továbbtanulást, 6 százalék Csehországban, mivel Csehország a szlovákiai fiatalok körében egy népszerű egyetemi célország, ezért értelemszerű, hogy a magyar anyanyelvű fiatalok is választják ezt az országot, ám alulreprezentáltak számítanak a szlovákiai lakosság körében. 10 százalék pedig nem tudta megmondani.

Az egyetem utáni elhelyezkedéssel kapcsolatos felmérést egy Tandem nevű szervezet készítette, ez egy 2012-es felmérés, ahol arra voltak kíváncsiak, hogy az egyetem elvégzése után a szlovákiai magyar fiatal hol szeretne elhelyezkedni, országos bontásban. 20 százalék mondta azt, hogy inkább visszajönne Szlovákiába, még egy 20 százalék volt az, aki azt mondta, hogy szívesen visszajönne Szlovákiába, 15 százalék volt az, aki azt mondta, hogy

inkább nem jönne vissza, 7 százalék volt az, aki egyértelműen elutasította, hogy valaha is visszatérjen Szlovákiába és itt helyezkedjen el, 38 százalék pedig nem tudta megmondani. Ők azok, akiknél feltételezem, hogy a munkaerőpiac függvényében fog kialakulni az, hogy Szlovákiában vagy az országon kívül helyezkednek el.

Rendkívül érdekes adat, és szintén jó, ha megemlítjük, az a szülő végzettségének függvényében készült lebontásokat. Ha első generációs értelmisérről beszélünk, akinek esetében egyik szülőnél sincs egyetemi végzettség, nos az ő esetükben a fiatalok 43 százaléka menne szlovák nyelvű képzésre Szlovákiában, 23 százalék pedig magyar nyelvű képzésre. Az első generációs értelmiségieknek a 18 százaléka szeretne Magyarországon továbbtanulni, és 10 százalék pedig ez alapján a felmérés alapján nem tudta megmondani.

Érdekes ezt összevetni azzal, amikor mindkét szülőnek van egyetemi végzettsége, tehát egy második vagy sokadik generációs szlovákiai magyar értelmiségiről beszélünk, az ő esetükben 42 százalék menne Szlovákiában szlovák nyelvű képzésre, 23 százalékuk szintén Szlovákiában, de magyar nyelvű képzésre, és 23 százalék Magyarországra, és mindössze 7 százalékra tehető azoknak az aránya, akik Szlovákiában maradnának és magyar nyelvű képzésre mennének. *(Sic.)*

Tehát ha összehasonlítjuk a két adatot, akkor az első generációs értelmiség 23 százaléka választotta Szlovákiában a magyar nyelvű képzést, míg a második generációs értelmiség esetében ez az arány mindössze 7 százalék. Ennyi adatot szerettem volna elmondani, esetleg ha valami kérdésük van, szívesen válaszolok.

ELNÖK: Köszönjük szépen, és akkor valójában bárki, aki itt van, és úgy gondolja, hogy szeretne még akár bemutatkozni, akár véleményét kifejteni, akkor erre most van lehetőség.

Tisztelettel kérdezem, van-e jelentkező. *(Jelzésre:)* Parancsolj, dr. Varga László!

Dr. Varga László hozzászólása

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Az egyik, amit Neszméri Tünde mondott, azt én jó szívvel veszem és kezdeményezésnek. Mindig két félen múlik a dolog, tehát majd megnézem a mi oldalunkról, hogy mi van e mögött egyáltalán, félreértés-e, illetve tartalmilag remélem, hogy ebbe az irányba is elindul valami. Nyilván mindig a legitimen megválasztott, a határon túli magyarság konkrét területén megválasztott képviselőkkel kell nekünk - azt gondolom, belső kötelességünk is kell legyen - korrekt együttműködésekkel folytatnunk. Ez ennyi.

A másik pedig egy javaslat lenne, ami megérett bennem, hogy legalább akkor ne menjünk úgy el, hogy nincs egy-egy ilyen ötlet. Mint ahogy az élet más területén is, tehát Magyarországon is érzem, hogy önrészproblémák voltak az elmúlt években, 2004-től EU-s források kihasználása kapcsán, lehet, hogy akkor ez a fajta határon túli együttműködés is ilyen problémáktól szenvedett. Például a Bethlen Gábor Alapnál én megvizsgálnám, hogy esetleg lehet-e jobban áthangolni arra, hogy akár ilyen pályázatok önrészét is finanszírozza, ahelyett, hogy direkt forrásokat juttat el önálló keretek között, lehet-e ezt hangsúlyosabbá tenni. Én ezt megvizsgálnám. Nem kérek erről most szavazást, mert értjük, de azt gondolom, ez olyan javaslat lenne, ami segítene a határon túli szervezeteknek. És források még vannak, én úgy ítélem meg, hogy lehetne ezzel próbálkozni. Nyilván vizsgálják meg az érintettek. Köszönöm.

ELNÖK: Megvizsgálják.

NESZMÉRI TÜNDE (Magyar Közösség Pártja): Egyébként annak idején a Szülőföld Alapnál volt ilyen, és mi a Fiatalok a jövőért programban úgy valósítottunk meg egy EU-s

projektet, hogy az önrészt a Szülőföld Alapon keresztül kaptuk meg. Mert ha az nem lett volna, akkor le kellett volna mondanunk, mert nem volt rá pénz.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Ez egy jó példa, én csak azt mondom, hogy ez azért is jó, mert önszerveződést támogat, tehát magát az ötletet, ami előáll a határon túli közösségben, és nem egy erőltetett vagy direkt dolog. Szerintem itt van a jó példa.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem, hogy van-e még.

NESZMÉRI TÜNDE (Magyar Közösség Pártja): Talán bemutatkozhatnának a többi szervezetek.

ELNÖK: Én biztatom őket. *(Jelzésre:)* Bial Judit, parancsoljon!

Bial Judit hozzászólása

BIAL JUDIT, a Nagymenyeri Ifjúsági Központ igazgatója: Bial Judit vagyok, Nagymenyeren egy ifjúsági központnak a vezetőjeként dolgozom, és röviden annyit szeretnék elmondani, hogy a „Fiatalkor lendületben” programon belül gyönyörűen működik az önkéntesség, tehát 8 éve küldünk és fogadunk önkénteseket, ami szerintem nagyon fontos azért, mert rengeteg gyerek van olyan anyagi háttérrel a központunkban, akik nem tudnak külföldre menni. És most nem a külföldi kultúrát szeretném propagálni, hanem az a véleményem, hogy az ember talán jobban megismeri a saját kultúráját, illetve büszkébb lesz rá, ha minél többet megtud más emberekről. És ezzel szeretnék kicsit rávilágítani arra, hogy milyen lehetőségeik vannak.

A gondunk viszont az, hogy a „Fiatalkor lendületben” programon belül szinte nincs más lehetőségünk, ahonnan pénzt tudnánk szerezni egy ilyen szervezetnek a fenntartására egyetlenegy helyi támogatótól kívül, és folyamatosan elég kemény anyagi gondokkal küszködünk. És hiába próbáljuk a gyerekeknél elérni azt, hogy igen, nektek fontos az, hogy milyenek a gyökereitek, hová tartoztok, és ezt ápolni kell, ez egy másodlagos dolog akkor, ha az ember anyagi gondokkal küzd.

Tehát nekem az lenne a kérdésem, hogy önök esetleg milyen lehetőséget látnak ilyen határon túli szervezetek támogatására. Mert rengeteg pályázatot lehet írni, elküldeni, ami nem nyer támogatást, viszont ezek a pályázatok kizárólag olyan dolgokra vannak, nem tudom, számítógép vagy bármi, de egy szervezet létfenntartására, legyen az a helyiség bérleti díja vagy éppen a villanyszámla kifizetése, erre már nem is lehet egyáltalán pályázni.

ELNÖK: *(Jelzésre:)* Téglásy Kristóf!

Téglásy Kristóf hozzászólása

TÉGLÁSY KRISTÓF főosztályvezető (Nemzeti Erőforrás Minisztérium, Ifjúságügyi Főosztály): Igen, szembesültünk a problémával, a magyar jogszabályok meg a pályázati kiírási szabályok szerint például a Gyermek és Ifjúsági Alapból, tehát a GYIA-ból sem lehet működési támogatásra pályázatot kiírni. Tehát programokat lehet tenni. Ugyanígy az FLP-ben sem tudunk kiírni működési támogatásra, ott meg az Európai Unió szabja meg a szabályokat, viszont az FLP-s programpályázatoknak része lehet, tehát bele lehet építeni a költségvetésbe működési összeget is, úgyhogy én azt gondolom, hogy a Bethlen Gábor Alap az, amelyiken keresztül működést, kizárólag működést tud támogatni a magyar állam.

Ez nyilván egy döntés kérdése, hogy működést támogasson a Bethlen Gábor Alap vagy önrészt fizessen, és akkor minden támogatásként átadott forint többet fial vagy megmozgat jóval nagyobb pénzeket. Tehát azt gondolom, hogy ez egy támogatható vagy támogatandó cél, hogy az önrészben segítsünk. A működési támogatást sajnos a szabályok

miatt nem tudjuk megoldani, a Bethlen Gábor Alapon keresztül viszont van erre lehetőség, tehát azt gondolom, hogy oda kell fordulni, illetve a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztériumnak a nemzetpolitikáért felelős helyettes államtitkársága Répás Zsuzsanna helyettes államtitkár asszony vezetésével szintén tud működési támogatásban részesíteni szervezeteket, határon túli szervezeteket. Az Emberi Erőforrások Minisztériumának nincsenek ilyen lehetőségei, ezt sajnos a szabályok tiltják.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem, hogy valaki kíván-e még szólni, nehogy valaki kimaradjon. *(Jelzésre:)* Győri Margit!

Győri Margit hozzászólása

GYŐRI MARGIT (Felvidéki Magyar Ifjúságért Társulás): Mi is hasonló helyzetben vagyunk szerintem, mint a többi polgári társulás, hogy nagyon nehéz pályázati úton pénzhez jutnunk, úgyhogy mi próbálunk más módon is esetleg pénzhez jutni. Nagyon jól bevált nálunk ez a 2 százalékos adó. Sikerült olyan vállalkozókat, illetve vállalkozásokat megszólítani, akik elég szépen tudnak bennünket ebben a támogatni. Tehát a működési költséget mi általában a 2 százalékos adóból tudjuk fedezni, ami idén már nem 2 százalék, csak 1,5 százalék. A mi szervezetünk, a FEMIT, a Felvidéki Magyar Ifjúságért Társulás elsősorban idősebbekből áll - úgy érteve, hogy idősebb, hogy a lelkében az ember mindig fiatal marad -, inkább a fiatalokért dolgozunk. Cserkészként - én is a Cserkészszövetség tagja vagyok a mai napig is - megtanultam azt, hogy a fiatalokkal érdemes és kell is foglalkozni.

Létrehoztunk egy olyan társulást, amely valójában a fiatalok problémáit próbálja oldani vagy segíteni. Jelenleg olyan témákkal foglalkozunk, amelyek a fiatalokat a legjobban érintik: elsősorban a szenvedélybetegségekkel, az elhelyezkedéssel, a pályaválasztással és így tovább, sorolhatnám, hogy mennyi mindennel. Foglalkozunk olyanokkal az utóbbi időben, hogy azoknak a családoknak, akiknek a családjában előfordul kábítószer-élvező vagy szenvedélybeteg, kérdéseire megoldásokat találjuk.

Tavaly áthoztuk Magyarországról a Kontrasztkiállítást, nem tudom, erről hallottak-e - bizonyára többen hallottak róla -, elsőként külföldre megszerveztük Dunaszerdahelyen, fél évig volt nyitva. Mivel nem tudták, hogy mi lesz, Szerdahelyen nagyon is sok falba ütköztünk, hogy minek ez nekünk meg nincs az iskolákban kábítószer és így tovább, de el kell mondanom, hogy nagyon nagy sikere volt, 3500 látogatója volt ennek a kiállításnak fél év alatt, most pedig február 11-én Rimaszombatban szeretnék ugyanezt megnyitni. Lelkész úrral beszélgettünk, hogy mennyire lelkesek a rimaszombatiak, mennyire szeretnék ezt a kiállítást, hogy szinte semmi dolgom nem lesz Rimaszombatban, annyira jól meg lesz szervezve. Már van olyan társulás, amelyekkel próbálunk együttműködni, ők pedig vinnék ugyanezt a kiállítást Nagyszombatra, ami egy teljesen szlovák környezet, azt lehet mondani. Mi lefordítottuk a kiállítás anyagát szlovákra, tehát nyugodtan mehet szlovák környezetbe is.

Több szervezettel tartunk együttműködést, vannak magyarországi szervezetek is, amelyekkel nagyon jól együttműködünk, és itteni szervezetekkel is, sőt azt mondom, hogy több olyan szervezet van, akik jöttek hozzánk, hogy igaz, bejegyeztették őket, de nem is tudják, hogyan kéne elindulni, hogyan kell kezdeni az egész társulást, mit kell tenni, hogyan kell a pályázatokat megírni, a jogi dolgokat, tehát a könyveléstől kezdve mindent elintézni. Szakmámnál fogva könyvelő vagyok, tehát nekem kvázi jobb a helyzetem, jobban átlátom ezeket a dolgokat, és próbálunk segíteni ezeknek a szervezeteknek.

Bízom benne, hogy ha van olyan szervezet, ahova a szlovákiai magyar fiatalok tömörülni tudnak vagy amely tudja őket segíteni, akkor a munkánk nem hiábavaló. Csak ennyit szerettem volna elmondani.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tessék!

Tárnoki Irén hozzászólása

TÁRNOKI IRÉN (Magyar Ifjúsági Közösség): A 2 százalékhoz szólnék hozzá, ami talán inkább a felvidéki szervezeteket illeti. Idén először az a felajánló, aki kap egy igazolást a szervezettől, hogy 40 órát dolgozik önkéntesen, 3 százalékot juttathat át annak a bizonyos szervezetnek, nem 2 százalékot. Még nem jutottam el addig, hogy a minisztériumban megbeszéljem, hogy ez hogyan van, de gondolom, egy pecsét elég, egy igazolás. (*Bognár Ádám: Azt azért tudjuk, hogy ezzel nem nagyon vagyunk kiségtve! Annyira sok bedolgozónk nincs.*) Ezt valamilyen szinten meg lehet kerülni, ha már így állunk hozzá. Például van egy diabetikus szervezet, ahol 700 tagunk van, és mind a 700 valójában bizonyos szinten önkéntes munkát végez. Tehát ha mind a 700 ember segít, és ki tud állítani egy úgynevezett igazolást, hogy ő nekünk dolgozik, akkor az is elég nagy plusz, és vannak közte tényleg olyanok, hogy nagyvállalkozók, és elég sok pénz befolyik tőlük. Tehát meg kell keresni, minden egyes cent, minden egyes euró jól jön. (*Bognár Ádám: Lehetséges ehhez még szót kérni?*)

ELNÖK: Természetesen.

Bugár Gergely hozzászólása

BUGÁR GERGELY, a Selye János Egyetem hallgatói önkormányzatának elnöke: Köszönöm szépen. Pontosan ehhez a „nincs elég forrás” megnyilvánuláshoz tudnám azt mondani, hogy mi egy specifikus és speciális helyzetben vagyunk, a Selye János Egyetem hallgatói önkormányzata, mivel a magyar államon belül a hallgatói önkormányzatok államilag engedettek, támogatottak, tehát az egyetemisták érdekképviselésével foglalkozó szervek mind támogatásban részesülnek. Szlovákiában ehhez képest nincs hivatalosan, törvény által biztosított lehetőség arra, hogy hallgatói önkormányzat létesüljön és egyéb dolog, tehát mi magyar példára működünk, de mivel a szlovák állam nem tiltja, ezért megengedi alapon tudunk működni. Innentől számítva nekünk nincs jogi alapunk, nincs semmi, mi csak egy civil szerveződés vagyunk az egyetemen, és így a források is elég csekélyek.

Azt mondják, hogy nagyon jó helyzetben vagyunk, hogy a szlovák és a magyar állam felé is tudunk pályázni, de ez nem így van. Nincs elég forrás, a működési támogatásra abszolúte nem lehet sehonnán, és még az egyetemtől se, az egyetem a saját pénzét is nagyon szorosan tartja. Nem tudom, te ezt hogy látod, szerintem fogsz tudni reagálni rá, de a Diákhálózat sem, mivel több egyetemi városban vannak jelen érdekérvényesítő szervként, mégsem tudnak ilyen pályázatokkal élni.

Úgyhogy nagyon-nagyon nagy problémát jelent az, hogy néha még csak a rendezvényünkre se tudunk pályázatot benyújtani, mert olyan rendezvényről van szó, vagy csak a 15-20 százalékát kapjuk meg a tényleges költségeinknek, és kisebb rendezvényt kell tartani, pedig már nagyobb igényelne. Most már nemcsak komáromi, hanem egész régiós, sőt csallóközi szintű rendezvényt igyekszünk és szeretnénk létrehozni. Ugye a komáromi egyetemi napok most már a kilencedik lesz, a tízedik gólyatáborunkat csináljuk, ami a felvidéki magyarság egészét megmozgatja igazából. Aki a Selye János Egyetemen tanul, mindenhova el tudja vinni a kultúrát, eszmét, de még sincs elég támogatottságunk ehhez, hogy az anyagi részét biztosítsuk. Ha a szlovák államtól kapunk pénzt, Magyarországra nem vihetjük át a rendezvényt, a magyar államtól viszont nem tudunk annyi pénzt hozni, hogy a teljes magyarországi részt le tudjuk fedni. Például beszélek itt a gólyatáborról, mert Szlovákiában szinte nem is találni olyan helyszínt, ahol 160, most már 180 főt mozgató tábor tudunk létesíteni.

Tehát a forrásokban még mindig hiányunk van, bár vannak olyan források, amelyeket nagyon jól ki tudunk meríteni, de mindenképpen lehetne arra gondolni, hogy a működtetést behúzni ebbe a dologba, vagy hogyan lehet több lehetőséget biztosítani egy-egy rendezvény

támogatására. Én ebben látok egy kis elgondolkodnivalót. Ezt szerettem volna elmondani. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Akkor, ha meg megszólítjátok egymást, !

KOVÁCS BALÁZS (Szlovákiai Magyarok Kerekasztala): Szerintem tökéletesen összefoglalta a helyzetet.

ELNÖK: Oké. Ádám! Ki akarunk belőled húzni pár szót.

Bognár Ádám hozzászólása

BOGNÁR ÁDÁM (Keresztény Ifjúsági Közösségek): Én itt a KIK-et, azaz a Keresztény Ifjúsági Közösségeket képviselem. Tulajdonképpen a KIK egy ernyőszerület, ha úgy vesszük, a tömbmagyarságban élőket és a szórványban élő magyarokat is, a katolikus hívő magyarokat összegyűjti. Programjaival megszólítja tulajdonképpen a legkisebbektől kezdve akár a nyugdíjasokat is, mivel foglalkozik egyrészt a fiatalsággal, tehát egyrészt az egyetemista, középiskolás korúakkal, illetve a családokkal, hiszen akik megalapították 21 éve a KIK-et, azok most már gyermekes szülők lettek, és a család szempontjából próbálják összefogni ezt a szervezetet.

A KIK több katolikus közösséget is összefog, illetve próbál közös programokat, minél több közös programot szervezni évente. Így például nyáron családi és ifjúsági tábor, vagy lelki napokat, lelki gyakorlatokat - hamarosan, március 16-án például Komáromban lesz egy, szeretettel várunk mindenkit, jöjjenek el nyugodtan -, illetve sítábort, sítúrákat, és különféle kulturális és vallási rendezvényeket.

Lelkiségét illetően még szeretném kiemelni, hogy alapvetően kicsit jezsuita irányultságú, tekintve, hogy az egyik lelkészünk jezsuita szerzetes pap, Puss Sándor, név szerint, és éldegélünk, megvagyunk, igyekszünk továbbra is munkálkodni. Ennyit szerettem volna mondani.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Engem úgyis köt a Felvidékhez az életem, hiszen a piarista rend első magyarországi iskolája 1642-ben Podolinban nyílt meg, én pedig piarista öregdiák vagyok, de Kecskeméten csak 1714-ben nyílt akkor az iskola.

NESZMÉRI TÜNDE (Magyar Közösség Pártja): A magyarországi jezsuiták itt is voltak, Nagyszombatban és Kassán.

ELNÖK: Tisztelettel kérdzem akkor most már a bizottság tagjait, hogy van-e még észrevétel, zárszó ügyén. *(Senki sem jelentkezik.)* Rám hagyják. Köszönöm szépen.

Elnöki zárszó

Akkor én nagy tisztelettel szeretném megköszönni minden jelenlevőnek, illetve jelen volt levőnek ezt a mai tanácskozást, hiszen ahogy említettem is, a célja az ifjúsági albizottságnak, talán magát a célját Varga képviselő úr fogalmazta meg, hogy tájékozódni szükséges. Hiszen ha mi magunk, akik országgyűlési képviselőként ülünk a magyar parlamentben, mi magunk sem vagyunk tisztában a határon túli magyar ifjúsági szervezetekkel, a magyar ifjúság életével, akkor valójában mit gondolunk másokról, és miért gondoljuk, hogy olyan döntéshozatalban tudnak részt venni, amelynek valójában nincsenek ismeretében. Tehát egyfajta, ha úgy nézem, evangelizálás is ez a történet, ha konkrétan nem is az egyház ürügyén, de valójában a magyar ifjúság ügyében.

Nagyon szépen köszönöm, hogy ezt a lehetőséget biztosítottátok számunkra, nemcsak azzal, hogy itt vagyunk, hanem valójában azzal, hogy tájékozódhattunk is a felvidéki

magyarság, a magyar ifjúság helyzetéről. Azt hiszem, hogy számunkra fontos az ifjúság, fontosak a magyarok, és legyenek is magyarok, erről már este sokat beszélgettünk. Azt hiszem, hogy szükségünk van egymásra, mert összetart bennünket a nemzet, a 15 millió magyar nemzete, az a Magyarország, amely valójában előnyeivel és hátrányaival, a schengeni határokkal azért több mindenre lehetőséget biztosít számunkra, mégis azt kell mondanom, hogy a nemzet, a nemzeti összetartozás és a magyarság az, ami összeköt bennünket. Ezért is fontos az, hogy valójában Magyarországon, az anyaországban lehetőségünk szerint biztosítsuk azokat a lehetőségeket, támogatásokat, amelyekkel a határon túli magyar szervezeteket, magyar ifjúsági szervezeteket támogatni tudjuk, hiszen valójában mi vagyunk az egyetlen olyan nemzet, amelyet valóban a saját nemzete vesz körbe.

Még egyszer szeretném megköszönni a lehetőséget, és akkor azt szeretném mondani, hogy most $\frac{3}{4}$ 12 van, 12 órakor találkozunk. Azért tartunk hosszú ülést, mert így a végén mindenki egyéb szükségletre hivatkozva egyre rövidebben beszél. Tehát a következő 15 percben lenne egy szünet, és 12 órakor indulnánk el a kitelepítettek emlékművéhez, ott lenne egy koszorúzás, utána jönnénk vissza ebédelni, úgyhogy 15 perc technikai szünet, kabát és egyéb szükségletek intézése után, valamint a sajtó ürügye után 12 órakor találkozoznánk a parkolóban, és együtt indulnánk buszokkal, autókkal a koszorúzásra.

Köszönöm szépen még egyszer, és az ülést bezárom.

(Az ülés befejezésének időpontja: 11 óra 44 perc)

Kapus Krisztián
az albizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Szűcs Dóra és Dani Judit